

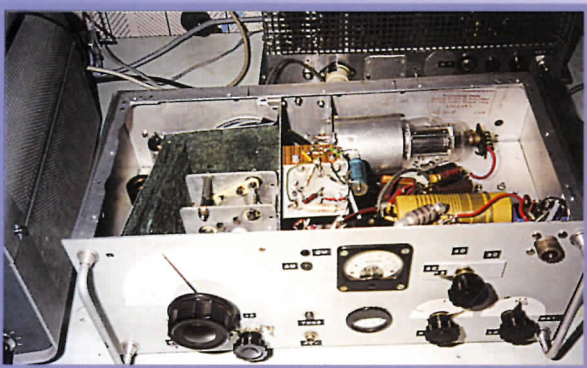
SURPLUS RADIO BULLETIN

nr. 48 - september 2007

officieel orgaan van de S.R.S.

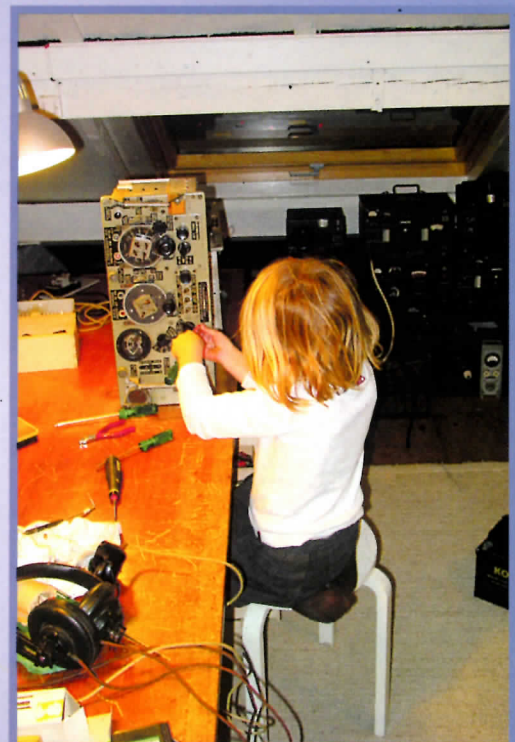
ISSN: 1384-0827

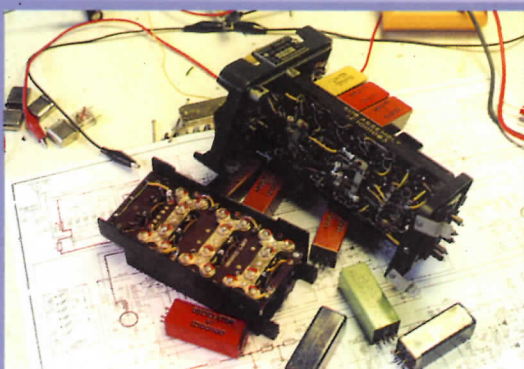
Terug naar zelfbouw
Han ter Horst, PA3HCY

Eureka Mk.IIIB
Hans Muijser, PAØMJW

Dumpschool

CPRC 26 met kuren
Dick van den Berg, PA2DTA

SRS-leden bij Lest we forget '06
Kees Stravers en André Vet

De Surplus Radio Society (SRS) is opgericht op 18 december 1994 te Apeldoorn.

De SRS is ingeschreven in het verenigingsregister van de Kamer van Koophandel te Utrecht onder nr. V 482979.

Website SRS: <http://www.pi4srs.nl>

BESTUUR

Voorzitter: Dick van den Berg, PA2DTA tel.: 0595-572066
Secretaris: Ad van Dijk, PE1BOL tel.: 0182-525656
Penningmeester/
Ledenadm.: Hans Muijser, PAØMJW tel.: 010-5215915
Lid: Fred Jacobs, PA1FJ tel. 0182531385
Roel van Gulik, PA3DXI tel.: 023-5295851

SECRETARIAAT Ad van Dijk, PE1BOL, Zwenkgras 13,
2804 NG Gouda). E-mail: addykbre@planet.nl

Lidmaatschap:

Voor het gehele jaar 2005 bedraagt de contributie € 29,- (voor leden met een postadres in Nederland), of hiervan een evenredig deel indien men tussentijds lid wordt. Het lidmaatschap gaat in zodra de verschuldigde contributie + een éénmalig inschrijfgeld van € 5,- is ontvangen op giro nr. 223855 of bankrek. nr. 42.17.19.710 t.n.v. penningmeester Surplus Radio Society te Bleiswijk.

Informatie over of aanmelding voor het lidmaatschap van de SRS, dient contact te worden opgenomen met de secretaris:

Roel van Gulik, Willem de Zwijgerlaan 36, 2012 SC Haarlem.
tel. 023-5295851 e-mail adres: rvgulik@dds.nl

For information about the SRS membership, contact the secretary of the SRS: Roel van Gulik, address: Willem de Zwijgerlaan 36, 2012 SC Haarlem, Netherlands, tel. 0031(0)23 5295851 e-mail address: rvgulik@dds.nl

The yearly subscription for members having their residence outside the Netherlands is € 35,-. New members pay an once-only enrolment fee of € 5,-. Payments can be transferred in 3 different ways: (money transfer between EU-countries is free of charge, check with your bank)

1. ABN-AMRO IBAN: NL 21 ABNA 0421719710 BIC: ABNANL2A

2. Postbank: IBAN: NL 89 PSTB 0000223855 BIC: PSTBNL21

3. Put € 40,- banknotes on an envelope and mail this to the treasurer, addressed as follows: J.W. Muysier, Koperwiekdreef 20, 2665 VE Bleiswijk, the Netherlands.

Conceal the note between pieces of paper or carton.

COMMISSIES

Evenementen:

Fred Marks PAØMER: verenigingsdagen, velddagactiviteiten, wedstrijden.

Frans Veltman: contactpersoon Koninklijke Landmacht.

Radioamateurbeurzen:

Piet Anders PA3FGM en Fred Jacobs PA1FJ.

Techniek:

Cor van Doeselaar PAØAM; Turkeye 16,
4508 PB Waterlandkerkje, paoam@wanadoo.nl
Mark Roubos PH9GRC,

AM en CW net:

Cor van Doeselaar PAØAM
Piet van Veen PAØCWF CW-net.

Op zondagochtend is er vanaf 9.15 uur lokale tijd het CW-net op 3575 kHz, onder leiding van Piet van Veen PAØCWF. Elke eerste zondag van de maand gaat het CW-net onder de verenigingscall PI4CWF de lucht in.

Het AM-net begint elke zondagochtend om 10 uur tot ongeveer 12 uur lokale tijd, op 3705 kHz. Het AM-net draait onder de verenigingscall PI4SRS, behalve op de eerste zondag van de maand. Het AM-net wordt door verschillende netleiders geleid, zie hiervoor het netschema elders in dit Bulletin. Vaak wordt een telefoonnummer bekend gemaakt waarop luisteraars zich kunnen melden. Elke eerste zaterdag van de maand (behalve de zomermaanden) is er vanaf 15 uur lokale tijd een testnet op 3705 kHz onder de verenigingscall PI4SRS.

Het testnet wordt geleid door Cor van Doeselaar PAØAM. Activiteiten buiten deze officiële netten op genoemde frequenties worden aangemoedigd. Bij voorkeur in de modes AM en CW.

Surplusradio Email Groep (SEG):

Voor snelle berichtgeving aan de leden van de SRS door middel van e-mail-berichten. Aanmelden via:
r5schaft@yahoo.com

Rob Vijfschaft: PA3EQB (beheer)

Redactie

Hans Muijser PAØMJW

Gerrit Siebers PAØGSB

Bennie Emaus (grafische redactie)

Frans Veltman (fotografie)

Dick van den Berg PA2DTA (techn. vert.)

REDACTIESECRETARIAAT:

**Hans Muijser, PAØMJW, Koperwiekdreef 20,
2665 VE Bleiswijk. Tel. 010-5215915.**

E-mail: hmuijser@xs4all.nl

Surplus Radio Bulletin verschijnt 4 maal per jaar.

Kopij liefst op email of CD aangeleverd (in WORD), tevens een uitdraai van de tekst meesturen. Digitale foto's als JPEG of TIFF apart (los van document) meesturen. Het beeldmateriaal nummeren en van tekst voorzien met een verwijzing naar de plaats in de tekst. Het materiaal wordt u zo spoedig mogelijk na verwerking teruggezonden.

De redactie houdt zich het recht voor bijdragen in te korten of te weigeren. Niets uit deze uitgave mag worden overgenomen zonder schriftelijke toestemming van de redactie.

Leden kunnen buiten verantwoordelijkheid van de redactie een gratis advertentie plaatsen die betrekking heeft op onze hobby.

STICHTING LEDENSERVICE SRS (SLS)

Deze stichting is opgericht om SRS-leden zo mogelijk te kunnen helpen aan (moeilijke) onderdelen, spares, sets en operationale hulpmiddelen. De beheerder kan up-to-date melden wat leverbaar is, hij is indien mogelijk op beurzen en bijeenkomsten aanwezig.

Achterzijde omslag: adv. RCA (uit QST mei 1943)

Inzet: Voorpagina QST maart 1944.

EMAUS
drukkerij / uitgeverij

Mededelingen

Van het Bestuur:

Zoals bekend, heeft Fred Marks een aantal van zijn activiteiten voor de SRS afgestoten, waaronder de organisatie/administratie van het MWRV (Midwinter-rendez-vous). Rob Vijfschaft heeft eenmalig het MWRV 2006 gedaan maar het Bestuur zoekt een SRS-lid die dit voortaan op zich zal nemen.

Hier volgt een taakomschrijving:

- I.s.m. het bestuur / evenementcommissie bepalen op welke datum het rendez-vous kan plaatsvinden. Hierbij moet men rekening houden wanneer de veldstations, zoals P14SRS/P op de camping in Kootwijkerbroek terecht kunnen. Deze datum via de redactie m.b.v. het blad doorgeven aan de leden.
- Via de redactie regelen dat er bij publicatie van de datum indien mogelijk een los logsheet/reglement aan het blad wordt toegevoegd. Het is misschien na overleg met Richard Arentz mogelijk om het reglement en de logsheet op de SRS website te plaatsen, zodat niet-leden die mee willen doen het hier kunnen downloaden (nu nog niet zo).
- Doorgeven van het evenement aan onze zusterverenigingen, om binnenlandse / buitenlandse deelname te stimuleren.
- Postadres zijn waar de deelnemers hun logsheets naartoe kunnen sturen.
- Logsheets controleren / verwerken tot een uitslag (indien nodig zelf tel-hulp regelen).
- Kort verslag schrijven met de uitslag en de ervaringen van de deelnemers en dit via de redactie laten publiceren in het blad.
- De trofeeën terughalen bij de winnaars van het afgelopen jaar, om ze te laten graveren met de namen

van nieuwe winnaars. Uitprinten van de deelnamecertificaten.

- Tijdens een SRS-bijeenkomst een kort praatje houden en de trofeeën en certificaten uitdelen aan de winnaars en deelnemers. Niet aanwezige deelnemers hun trofee/certificaat toesturen.
- Reglement aanpassen indien noodzakelijk (wensen leden) en aanpassingen verwerken in de Nederlandse en Engelse tekst van het reglement.

Gemaakte kosten worden door de SRS vergoed.

Van de redactie:

Rectificatie: in bulletin nr. 47 zijn helaas enkele fouten geslopen:

1. Het e-mailadres van onze nieuwe secretaris Ad van Dijk moet zijn: addykbre@planet.nl
2. In het schema behorende bij het artikel: Eenvoudige en goedkope antennetuner ontbreekt de variable zelfinductie, deze moet worden geschakeld tussen de punten b' en c', dus over de klemmen waar de dipool op moet worden aangesloten. Op de in aansluiting moet de zender worden aangesloten.
3. Het schema behorende bij het artikel: De Sailor R501 luisterwachtontvanger is slecht leesbaar, bovendien ontbreekt er een schema van het bandfilter, dat is nu bijgevoegd, zie schema 1, het principe-schema is eveneens opnieuw bijgevoegd, zie schema 2, hopelijk nu beter leesbaar.

Het aantal artikelen wat de Redactie voor publicatie in voorraad heeft, is in 2007 sterk afgenomen.

Er is nog net voldoende om het decembernummer te maken, daarna is het echt op.

Vandaar weer deze klemmende oproep aan de leden om kopij naar de Redactie te sturen.

Van de penningmeester:

De problemen met Postbank Zakelijk zijn opgelost. De namen van de onbekende betalende leden zijn door de Postbank aan de penningmeester bekend gemaakt. Hierdoor kon worden vastgesteld dat er 10 wanbetalende leden zijn, deze leden zijn geroyeerd.

De SRS heeft thans (eind aug. 2007) 427 betalende leden, waarvan 33 met een postadres in het buitenland (B, F, D, UK, N, USA, EA, C).

INHOUD:

Mededelingen	pag. 1
Bezoek Boston & USS Cassin Young	2
CPRC26 met kuren	4
Agenda	6
Terug naar zelfbouw	7
Een tijd van komen en een tijd van gaan	9
SRS Markt	9
Zendontvanger Eureka Mk.IIIB	10
Uit de shack van	12
Forschungsstelle Berlin	14
Voorjaars veldweekend 2007	16
Uitslag Midwinter Rendez-Vous '06	20
Activiteiten bij het Bevrijdingsmuseum	21
Boekbespreking	23
Wie weet wat?	24
SRS-leden aanwezig bij Lest We Forget '06	25
Netleiders	28
Dumpschool	29

Bezoek Boston & USS Cassin Young

Tekst en foto's: Fred Marks, PAØMER

Ik was half juli in Boston i.v.m. een zakelijk bezoek in Andover, wat er vlak bij ligt. Gelijk maar paar dagen langer gebleven om Boston te bezoeken als toerist. Company expences.....Waar je in BOSTON niet voorbij aan kan gaan is een bezoek aan de USS Constitution. Dit is een zeilschip uit de burgeroorlog, waarmee de Federalen de ultieme slag aan de Zuiderlingen hebben toegebracht. Men beweert, dat dit het oudste originele nog varende zeilschip is. Ik had

geluk, want dit schip vaart maar eens per jaar uit en toevallig op de zaterdag dat ik er was. Veel Nationale trots, vlaggen, liederen en praal. Ook heel veel mannetjes met van die oordingetjes in zo een CIA pakje. Ook veel mannetjes en vrouwtjes met van die grote proppenschieters. Op zondag het Boston Science Museum bezocht. Staat o.a de eerste computer, de WHIRLWIND. Het ding gebruikt(e) 150 kW en wat die kon past nu in een klein chipje.... Maar nu het interessante: Bij de USS

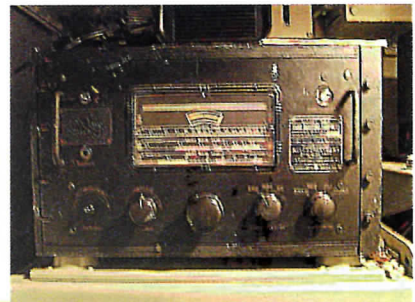
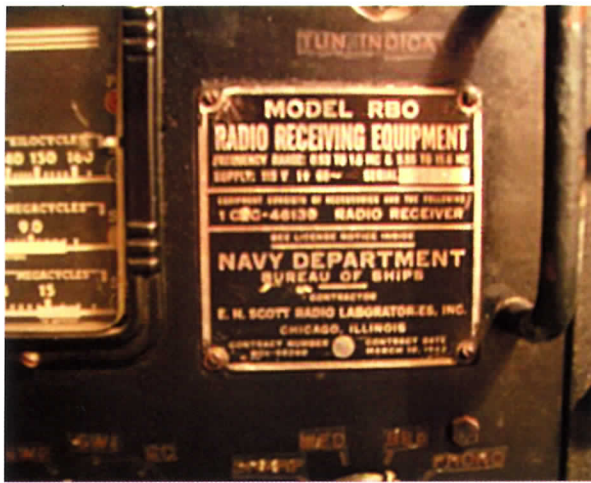
Constitution ligt ook nog een destroyer uit WW2, de USS Cassin Young.

Het schip is nog in originele staat, buiten wat modificaties uit begin vijftiger jaren. Een brutaal mens heeft de halve wereld, dus ik vroeg meteen of ik de radiokamer mocht zien. Dat kon. Ik trof daar apparatuur aan uit WW2 welke ik nog nooit gezien had. Daar natuurlijk ook een paar fotootjes gemaakt. Was lastig, omdat het met flitsen niet goed ging door reflecties en zonder flitsen een lange sluitertijd. Tevens was de ruimte erg klein. Ik hoop in ieder geval, dat de foto's nog wat uit de verf komen. Een set kende ik natuurlijk wel, de TCS!. Bijgaand de plaatjes.

Redactie SRS-bulletin: Hoogst interessante foto's van US-Navy apparatuur uit WW2. Sommige sets komen ons bekend voor, zoals b.v. de TCS-12 (foto 1) en de kubusvormige LM-frequentiemeter/signaalgenerator, het calibratieboekje is nog net gedeeltelijk zichtbaar op foto 2. Dit is het Marinezusje (of broertje) van de ons welbekende BC-221.

Er hoort ook nog een kubusvormige 110 VAC netvoeding bij die dezelfde afmetingen heeft als het apparaat zelf. De schakeling is praktisch identiek aan die van de BC-221, de buizen zijn wel anders. Voordeel van de LM is dat het uitgangssignaal amplitude-moduleerbaar is, wat bij het afregelen van een ontvanger handig is. De overige apparatuur is als dump bij ons onbekend, dat komt waarschijnlijk omdat na WW2 Europese Marines heel weinig US-Navy apparatuur hebben gebruikt, in tegenstelling tot de Landmachten, die nog tot in de zestiger jaren radio-apparatuur uit WW2 hebben gebruikt..

Zijn er SRS-leden die wat meer over deze apparatuur kunnen vertellen?
De Redactie houdt zich sterk aanbevolen.

CPRC 26 met kuren

Dick van den Berg, PA2DTA

Jaren geleden stond in ons bulletin een klein zelf-startend omvormertje beschreven dat ideaal geschikt bleek voor allerlei doosjes met batterijbuisjes. Jan, PAØCHS, heeft er zelfs een passend exemplaar voor gebruik in de BC-611 van gemaakt. Je kon met een goeie greep in de junkbox op zoek naar een geschikte potkern met wat geëxperimenteer een hele potpourri aan spanningen fabrieken uitgaande van heel lage spanningen van een batterij of accu. Met een goede potkern bleek het rendement ook verrassend hoog en de storing uit het ding viel in veel gevallen nogal mee. Het leuke van het zelfstarten was dat je je apparaat gewoon met de aan/uit knop kon bedienen; net dus of het helemaal origineel was en geen gepruts binnenin eerst om het apparaat aan de praat te krijgen. Bij stand uit ging het gevalletje af en toe even aan als de elco'tjes in de voeding leeg gingen raken. Daarbij bleek overigens dat de uitgangsspanning nogal afhankelijk was van de belasting. Onbelast liep de spanning nogal eens op tot wel 1,5 x de belaste spanning. Voor schema's zie bulletin 1995/2 pag. 5; 1996/7 pag. 8 ev.

Voor mijn Philips Telecommunicatie D-uitvoering van de prik-26 (CRT-1/CPRC26) heb ik om het ding te gebruiken op de velddagen ook eens omvormertje op basis van genoemde schakeling gemaakt. De gloei-draadjes voedde ik uit gewone 1,5 V batterijen en het omvormertje nog uit een serie voormalige NVA NiCd's (die zijn later een voor een een stille dood gestorven). Het omvormertje moet voor de PRC26 45 en 90 volt leveren bij enkele tientallen mA. Voor het LF eindbuisje heeft men in de originele batterij nog twee cellen voor de 3 V negatief aangebracht. Die spanning haalde ik uit een paar horlogebatterijtjes, je kunt echter ook eenvoudig een extra wikkeling voor het negatief erbij maken. De grote slokop is echter de gloei-stroom die bij zenden richting 800 mA gaat. Enfin, met wat kleuterschoolgefröbel konden batterijen en omvormer ingepakt in het batterijbakje van de set aangebracht worden en het was een vermaak om met het geheel rond te lopen en af en toe een qso te maken of om te luisteren wat

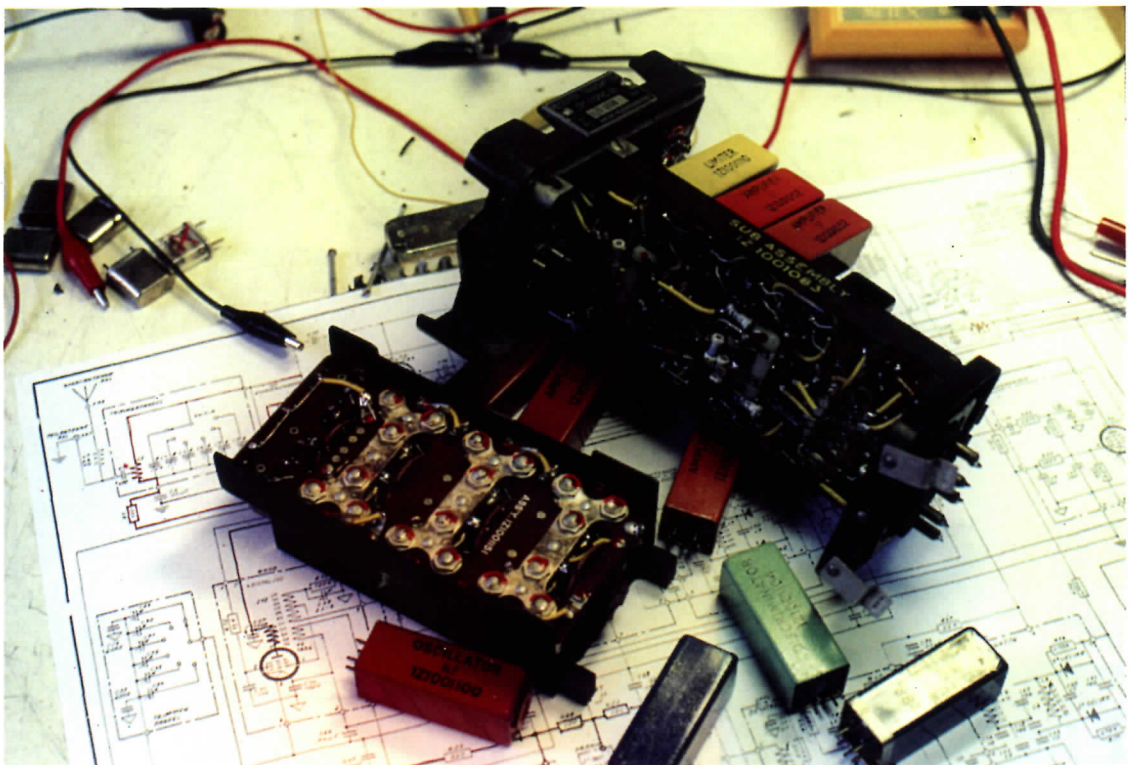
anderen zoal op 6 m te melden hadden. Ook was de raamantenne die bij de PRC-8/9/10 hoort bruikbaar als peilraam. Van peilen en vossenjagen is het met dit geheel nooit meer gekomen. Tijdens een velddag hield ie er plotseling mee op. Weg ruis, slechts een ijl geplieng-ting-tong in de telemicro bleef over. Batterijbuisen willen nogal eens last hebben van microfonie. Overigens vond ik het geluid ook nog enigszins geruststellend, het betekende immers dat een deel van de schakelingen in het inwendige het nog deden.... Het foutzoeken na de velddagen is er lange tijd bij gebleven. Toen na maanden het batterijvak werd leeggehaald bleken alle batterijen en accu's leeg. Het geheel werd achteraan in de wachtrij reparaties gezet.....

Onlangs kwam het toch wel kleine en leuke apparaatje weer in beeld omdat bij een bekende Duitse grootgrutter NiMH accu-tjes tegen ongekend lage prijs in de aanbieding waren.

Sieme, PE1RTZ, was op het idee gekomen om met de 9V uitvoeringen o.m. de ABA van de RT68 in dienst te nemen en dan te gebruiken voor de GRC19. Ook een zendamateer wil tenslotte wel eens in de tuin genieten van een apparaat in de shack!

Ik heb ook een diepte-investering in deze dingetjes gedaan want ze zijn bij nader inzien zeker ideaal om kleine anodeblokjes (rare uitdrukking eigenlijk) van te maken voor allerlei toepassingen. Mocht u de aanbieding gemist hebben: wacht op de herhaling, alle aanbiedingen komen met de regelmaat van de klok terug. Het wachten loont, want elders zijn dezelfde accu-tjes voor bijna de viervoudige prijs gesignaleerd!

CPRC 26 ontmanteld door kuren

Indachtig het Chinese vuurwerk dat deze kleine maar krachtige patsertjes geven bij kortsluiting heb ik (gelukkig bleek achteraf) twee 45 V blokjes gemaakt door 5 stuks *in serie met een zekering van 500 mA* op te bergen in een kartonnen doosje. Een rood en zwart draadje om de zaak aan te sluiten. Wel steeds een ervan afplakken als de boel los op de werktafel ligt. Het is vreemd hoe sterk deze draadjes elkaar lijken aan te trekken. Ik was wat blij met de ingebouwde zekeringen toen ik later even met een schroevendraaier uitschoot tussen de kontakten van de prik-26. Die kleine batterijen kunnen bij kortsluiting ampères leveren....

Nu moest ik de zo mooi dichtgeplakte doosjes opensnijden om een paar nieuwe zekeringen in te solderen. Enfin, eindelijk twee mooie anodeblokjes, een gloei-stroomblokje (drie stuks D-cellen) en een LiSOCl₂ voor de -3 V (BACO). Maar nog steeds slechts gepling uit het ding. De reservevoorraad setjes opgeduikeld en op zoek naar de fout. Tijdens het foutzoeken gebruik ik echter een serie netvoedingen want ik vind het zonde om mijn portabele batterijen hiervoor te gebruiken.

De PRC is een juweeltje qua opbouw. Het kastje is van een uiterst lichte aluminium-magnesiumlegering (dit is uiterst gevoelig voor vocht als de lak er af is). Het spuitgiet frame bestaat uit twee delen die aan het front zijn bevestigd. Op het bovenste stuk is het 'actieve' deel van de elektronica gemaakt, op het andere deel zit de kanalschakelaar met alle trimmers van de 4 preset kanalen. Beide delen zijn elektrisch verbonden door middel van verende kontakten. Alle 'bouwgroepen' van de schakeling zijn met kleine modules uitgevoerd. Helemaal ingeblikt en voorzien van een 7 pins miniatuurvoet. Alle units hebben een onderscheiden kleur en duidelijke opdruk. De PRC9-10 serie bevat voor een deel vergelijkbare units. In de meeste blikjes zitten schakelingen met flyinglead buisjes. Er worden ook nog enkele 'losse' buisjes w.o. 3A4 gebruikt. Al met al is het een robuust geheel en voor de tamelijk gecompliceerde totaalschakeling ook betrekkelijk klein. Er is van een slimmigheid gebruik gemaakt om de relatief simpele FM-zender stabiel te krijgen. Tijdens zenden werkt een deel van de ontvanger door en zorgt met de aparte discriminator/AFC regeling dat de reactiebuis van de fm-modulator tevens een zodanige regelspanning krijgt aangeboden dat de zendfrequentie als het ware wordt gelockt aan de kristaloscillator die wordt gebruikt voor de ontvangermixer. Een dergelijke schakeling is op zich niet uniek. Ze werd ook al toegepast bij de engelse WS88 en de Amerikaanse BC-1000.

Bij onderzoek bleek dat de zender van het defecte apparaat nog steeds (goed) functioneerde. Het LF-deel van de RX bleek ook goed te zijn. Discriminator, limiter en in elk geval twee van de MF modules bleken ook (redelijk) goed. Dat bleek door een MF-signaal te injecteren. Vreemd was dat er af en toe een rare ratelige brom optrad en bij verwisseling van enkele modules steeds iets anders gebeurde. Alle spanningen met de modules uit de voetjes waren goed en ook alle gloeidraadjes van de modules waren goed. Met een multimeter leek ook alles wat aan de modules te meten valt min of meer OK.

In totaal bleek ik over vijf stuks van deze zendontvanger te beschikken maar met slechts een batterijbakje, tas en toebehoren kan ik maar over een portabel toestelletje beschikken. Eerst deze reserve exemplaren/donoren maar eens onderzoeken op hun

De CPRC 26 met batterijen NiMH (van de Aldi) en zonder kuren !

kwaliteiten. Dat viel mee: drie ervan deden het meteen zoals het hoorde. Toch leuk met driehonderd milliwatt een steengoede verbinding met PE1RTZ over een kleine tien kilometer, wel met een buitenantenne. Later met twee toestelletjes en de opsteekantennes nog een keer verbinding gemaakt. Dat ging over ongeveer anderhalve kilometer.

Over: een defect en een incompleet/defect exemplaar. Op een paar modules stond een kruis, deze bleken inderdaad stuk, de gloeidraadjes hadden het begeven. Van alle resterende exemplaren waren de gloeidraden in elk geval heel. Jammergenoeg kon ik op voorhand geen compleet stel bruikbare dubbels meer samenstellen. Trouwens, waar maak ik me met een voorlopig riant voorraad werkende setjes druk over. Nou ja, je wilt toch wel weten of je te weten kunt komen wat er nou defect is en of je dat kunt herstellen. Voor diegenen die willen weten hoe Mijnheer Frits deze infanteriesetjes in elkaar heeft laten zetten: het complete schema is ook te vinden in ons bulletin en wel in nummer zeven.

Met trial en error proberen vast te stellen welke units nog bruikbaar/heel zijn kost enige tijd. Na een tijdje verwisselen en merken had ik de goede/bruikbare MF-jes en limiters wel geselecteerd. Met deze selectie bleek echter eveneens dat het als incompleet/defect gemerkte reserveexemplaar inderdaad elders al eerder als donor/sloper had gefungeerd. Voor verdere reparatie ten enenmale ongeschikt. Mijn defect gegaan exemplaar zou dus als mainframe gebruikt moeten worden met een nieuw samenstel modules. Nu bleek dat

terugopbouw vanaf de LF-trap naar voren toe met de overgebleven unitjes niet zomaar ging. De volgorde van identieke trapjes bleek niet willekeurig. Kennelijk waren de eigenschappen van deze schakelingetjes niet helemaal gelijk. Bovendien bleek dat er kennelijk mechanisch/elektrisch enige onvolkomenheden waren: wiebelen aan de blokjes betekende soms gebrom, herrie of niets. Zonder extender kun je in bedrijf niet aan de modules meten. Haal je het setje uit elkaar dan werkt het ook niet meer. Kennelijk waren in de operationele tijd voldoende ruilmodules resp. sets voorhanden. Ik vermoed dat de unitjes zelf trouwens niet eens gerepareerd werden, gewoon teveel gedoe.

Ik ben eerst de moduultjes nog eens langsgelopen. Ik vermoedde dat er in de UIT-perioden iets mee gebeurd was. Immers dan bleef door het op zijn sloffen werkende omvormertje nog steeds hoogspanning leveren. In dit geval echt 'hoogspanning' voor dit apparaat. In de modules wordt veelvuldig gebruik gemaakt van serieweerstandjes en ontkoppelcondensatoren. De weerstandjes zijn oud en van dezelfde 'composiet-constructie' als in veel andere surplusspullen. Dergelijke types staan niet bekend om hun robuustheid en duurzaamheid. De ontkoppelC's zijn volgens het handboekje in de meeste gevallen bedoeld voor ongeveer 60 V en vanwege de miniaturisering zo wie so erg klein. Met de multimeter in de stand Ohm vond ik eigenlijk niets bijzonders, daarom ben ik ook nog eens met spanning gaan meten. Toen kwamen alras een paar euvels te voorschijn. In de oscillatormoduul bleek de schermroosterontkoppel C stuk te zijn. Deze wordt gevoed uit de + 90V en hier had ie het loodje gelegd onder druk van de opgelopen spanning. Ook in een van de MF modules bleek een lekke C te zitten. So far so good, maar nog steeds problemen met het gewiebel. Bij inspectie en geprik met een meetstift in de buisvoetjes bleek bij bewegen van voet A er in de naastgelegen voet B ook iets te bewegen. Nou kan dat omdat sommige busjes gewoon zijn doorgelust. Maar bij inspectie van de onderkant bleek dat een van deze doorlusdraadjes bij wiebelen tegen een 220 Ohm stoppertje aankwam; bovendien bewogen enkele 220 Ohm weerstandjes eveneens heel gemakkelijk en bij goed kijken bleek zelfs een van de aansluitingen IN de weerstand te bewegen. Deze weerstandjes zijn allemaal heel kort bedraad en met krappe boogjes aangesoldeerd. Met een extra moment veroorzaakt door het bewegen van het pennetje als hefboom is het goed denkbaar dat hierdoor op een gegeven moment mechanische instabiliteit resp (verborgen) breuk kan optreden. Ik kan me ook goed voorstellen dat door mechanische trek en druk de inwendige aansluitingen met het koellichaam niet goed meer functioneren. Meten met de Ohmmeter liet ook zien dat al deze weerstandjes nogal wat waren verlopen. Allemaal hoogohmiger geworden, van 550 Ohm tot 2 kOhm. Dit soort euvels kennen we eigenlijk maar al te goed. Op zich is de remedie eenvoudig: vervangen. Hier kan dat zelfs met nog volop verkrijgbare _ of 1 wattertjes. Het grootste probleem is om ze erin te solderen op de originele plaatsen want je hebt toch wel een redelijke soldeerbout nodig om alle soldeer weer goed te laten vloeien. De oude erretjes kun je vrijwel alleen destructief verwijderen. Ik hoop maar dat mijn andere exemplaren voorlopig goed blijven. Met de ingebouwde accu'tjes kun je een boel plezier van zo'n prik beleven. Diegenen die omvormertjes gebruiken: zorg dat de spanning niet te

hoog kan oplopen. Dit miniatuurspul uit de vijftiger jaren kan daar kennelijk toch niet al te best tegen en je krijgt er dan weer extra herstelwerk bij..

AGENDA 2007

7 oktober Keep Them Rolling Veemarkt te Utrecht, zie ook <http://www.ktr.nl/>

21 oktober Militariabeurs Vlaardingen, Lijnbaanhal, Baanstraat 4 Vlaardingen, zie <http://www.militaria.nl/home.php?page=2>

27 oktober Militariabeurs te Duiven

27 oktober Interradio Hannover - zie <http://www.interradio.info/>

28 oktober Grote militariabeurs te Ciney (België)

3 november Dag voor de Radioamateur - Apeldoorn

10 november SRS najaarsbijeenkomst

10 november Radio-onderdelen markt Assen in de Flowerdome Veilinghallen te Eelde, zie <http://www.pi9a.nl/>

17 november Radiobeurs en verkoop overtoellig museum materiaal, restaurant "Rust een weinig" Apeldoornseweg 20 Hoenderloo. Aanvang 9:30 Tafels a 15 Euro. Reservering en info: 055-3782128

Let op! Deze beurs is wel in november maar de datum staat nog niet 100% vast, info volgt.

24 november Militariabeurs te Duiven

1 december Amateurfunkmarkt Dortmund, zie <http://www.dat-ev.de/>

16 december Radiomarkt Bladel - De openingstijden zijn 10-16 uur en de entree bedraagt 2,50 euro. Parkeren is zoals altijd GRATIS. Het adres : C.C. Den Herd, Emmaplein 4, 5531HM - Bladel. Info: <http://www.pi4kar.net/> of: radiomarkt@pi4kar.net

28/29 december SRS winter rendez-vous

29 december Militariabeurs te Duiven

26 januari 2008

Algemene Ledenvergadering SRS

9 februari 2008 Techno Nostalgia Beurs in Emmen.

Informatie over Belgische radiobeursen, zie http://www.uba.be/actual/activities/activities_nl.html
Informatie over militariabeursen, zie o.a. ; <http://www.tweede-wereldoorlog.nl/agenda.asp> (WWII beursen en WWII herdenkingen). <http://www.miniatuurstad.be/beursen/militaria/militaria.htm> (Antwerpen België elke 1e zondag v/d maand). <http://www.militaria.nl/home.php?page=2> (info over militariabeursen in Nederland en België). Heeft u aanvullingen/correcties, ontvang ik die graag via email. Gaarne zoveel mogelijk informatie vermelden, zoals locatie, tijden, route, etc. Voordat u een lange reis gaat maken om een beurs te bezoeken, controleer eerst nog even datum, locatie, en tijdstip van aanvang.

73, Rob Vijfschaft - PA3EQB

Terug naar zelfbouw.....

Tekst en foto's: Han ter Horst, PA3HCY

Na veel pijn en nog veel meer moeite mijn 3030 aan de praat gekregen, zoals u enige tijd terug heeft kunnen lezen. Maar zoals het bij mij meestal gaat, hij doet het, en wat nu.

Er komt eigenlijk wel heel weinig vermogen uit zo'n 3030 en om daar nu mijn RA 1 achter te zetten, daar heb ik niet zo'n zin in.

waarin we mogen werken loopt nu tot 7,2 MHz, dus dat laat ik maar zo.

Ik heb ook nog geprobeerd de 30 meter band er in te bouwen maar daar bleken de Afstemcondensator en de bereikschakelaar zich niet toe te lenen, de band werd veel te groot.

Enfin, op 80 prima rapporten, mooie gladde toon.

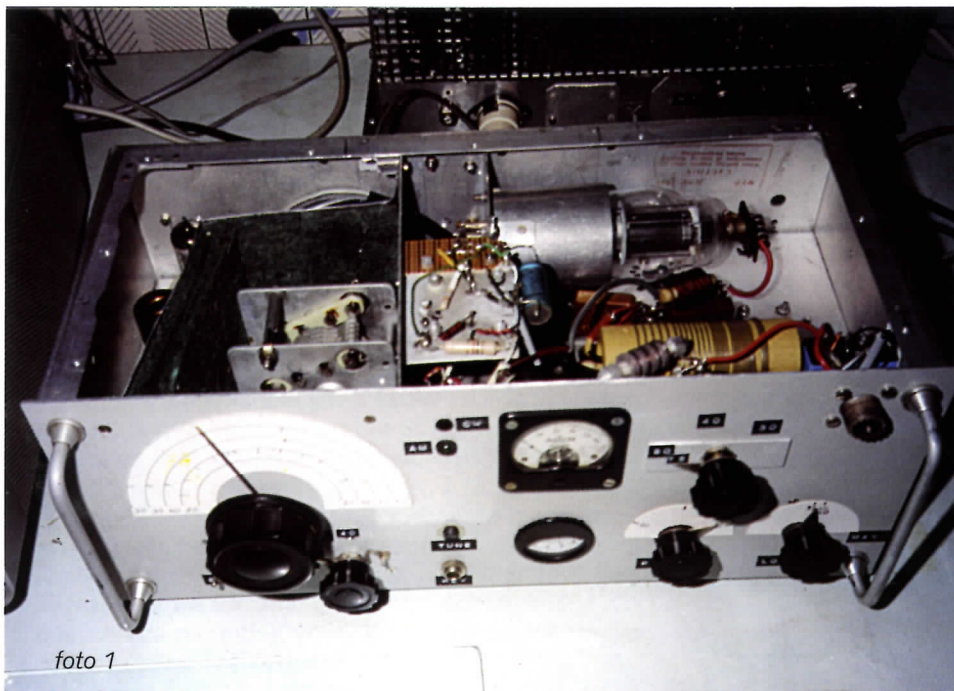

foto 1

Op foto 1 is de 807 te zien in horizontale houding. Links van het tussenschotje de VFO-condensator en links daar weer van de 2 andere buizen. Achter de zender in het konijnenhokje zit de voeding. Het schema is niets bijzonders, vandaar dat ik het maar weglaat.

Tja, die doet het dus, helaas alleen CW. Daar moet toch ook AM mee te plegen zijn, dacht ik vervolgens. Maar ik bezit geen enkele microfoon- of modulatietrafo.

Na veel gespit vond ik een interessant artikel in de Electron van aug. 1969 over schermroostermodulatie. Het betreffende artikel heet: "Nog eenvoudiger moduleren...en goedkoper..." door H.A. Linsen,

PAoHAL, Amstelveen. Fig. 1 is het originele schema. De volgende verklarende tekst heb ik letterlijk overgenomen uit het artikel: De schakeling komt van de Heath-mensen en werd toegepast voor een 6146 in de DX-35. De ECC83 is een voorversterker en geeft ongeveer 150 V piek-piek op zijn uitgang bij gebruik van een kristalmicrofoon en bij middelhard spreken. De linkerhelft van de ECC82 is geschakeld als een "infinite-impedance detector", door de hoge kathodeweerstand.

Ooit heb ik een CW-zendertje gebouwd in de kast van een Tuning Unit met een buis type 5763 als Colpitts-oscillator, een 5763 als buffer en een 807 als eindbuis. Na de 807 een pi-filter van Geloso, zoals die ooit kant en klaar in de handel waren.

Het schema van de zender stond in het Amerikaanse CQ-Journal van november 1960. Het geheel is niets bijzonders, of eigenlijk, het enige bijzondere bij mij was het verloop van de oscillator. PAOLCE meldde een keer terwijl we op 80 bezig waren, dat ik als ik nog even doorging, ik in de 40-meter band zou eindigen. Dit zendertje nu heb ik weer opgegraven. Van de oscillator heb ik vervolgens een Clapp gemaakt door een c-tje in serie te zetten met de bereikschakelaar en de spoelen opnieuw gewikkeld.

Wonder boven wonder is hij nu behoorlijk stabiel. In de oscillator zit 1 spoel voor 3500 - 3650 en 3573 - 3735 kHz, waarbij voor het tweede bereik een c-tje van 22 pF parallel aan de afstemcondensator wordt afgeschakeld (toevallig na veel gepruts gevonden). Dezelfde spoel wordt gebruikt voor 40 meter met een afgestemde kring op 7 MHz na de buffer. Het 40 meter bereik is dus eigenlijk nog veel te groot (7000 - 7300 kHz) maar de band

foto 2

De condensator van 0,05 uF werkt als bypass voor de individuele audiotrillingen, maar houdt een lading gelijk aan de momentele piekspanning van elke trilling. De rechterhelft van deze buis is een gewone kathodevolger, waarvan het rooster is teruggevoerd naar de kathode van de voorgaande buis. Aldus zal de spanning over de 100 kOhm uitgangsweerstand bestaan uit het 150 V PP audiosignaal van de voorversterker, samen met een van 0-150 V variërende DC-spanning van de detector. Dit gaat naar het schermrooster van de P.A.-buis; het variërende gelijkspanningsniveau veroorzaakt de "controlled-carrier", de audiotrillingen verzorgen de modulatie. De modulatie diepte is tussen 80 en 90 pct. tijdens zowel de positieve als negatieve pieken en is buitengewoon lineair bij een juist ingestelde eindbuis.

In afwijking van andere controlled-carrier-schakelingen gebruikt deze zowel de positieve als negatieve helft van de audio-input trillingen en heeft een bepaald helderder klank. Tot zover PA0HAL

Bij mij varieert de gelijkspanning aan de uitgang van ca. 40 tot 120 V. afhankelijk van de gebruikte microfoon. Daar ik geen kristalmicrofoon bezit maar wel koolmicrofoons en een dynamische microfoon (met ingebouwde versterker) heb ik er de voorversterker aan toegevoegd zoals getekend in fig. 2. De linker helft van de tweede ECC83 wordt door mij dus niet gebruikt, de elektroden zitten aan aarde.

Het geheel is nogal experimenteel gebouwd, vandaar ook de dump microfooningangen voor o.a. een T-17

van de GRC-9. Ik heb geen foto gemaakt van het innerlijk, er is toch geen schoonheidsprijs mee te behalen.

Het betreft hier dus schermroostermodulatie met zgn. "controlled-carrier". Op de zender moet dus een schakelaar zitten (op mijn foto niet zichtbaar aan de achterkant, later naar voren gehaald) om de g2-spanning van de 807 om te schakelen van de zendervoeding naar de uitgang van de modulator. Je moet de zender altijd afstemmen in de mode CW, en daarna overschakelen naar AM. Een echt nadeel is het lage rendement. De ontvangen rapporten over de modulatie (met de dynamische microfoon) zijn uitstekend. Ik had de frontplaat dus wel wat eenvoudiger kunnen houden en de koolmicrofoons in de rommelbak kunnen laten.

Ik weet dat er ook andere methoden zijn voor schermroostermodulatie maar ik geloof niet dat het eenvoudiger en goedkoper kan. Echt een aanrader voor diegenen die, zoals ik, ergens een CW-zender hebben staan en ook wel in AM uit willen komen zonder gedoe met modulatie-trafo's enz.

Bij de zender gebruik ik als ontvanger de R210 van de GRC-3035. Voor semi break-in heb ik een schema gebruikt uit Elektron, juli 1975, van PA0QRB. Bij sleutel-neer wordt de ontvangeringang aan aarde gelegd en wordt er ca. 100 V. negatief op de stuurroosters gezet. Hoe de break-in bij de GRC-3035 installatie precies werkt is mij niet bekend.

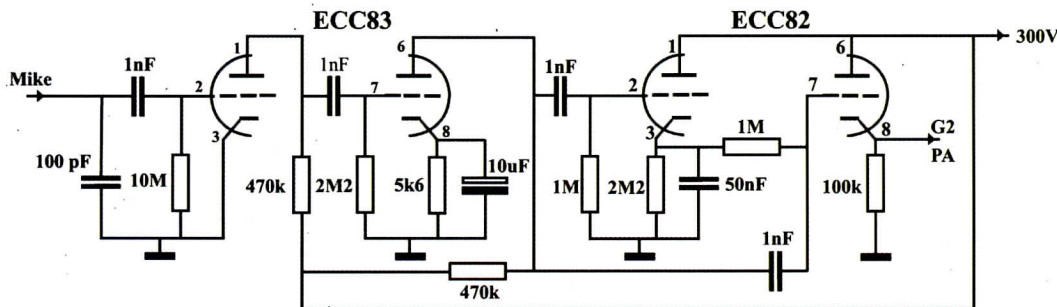

Fig. 1. Controlled-carrier modulator
Uit: Electron, aug. 1969

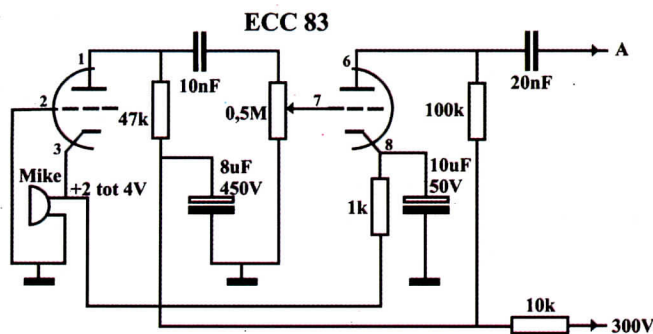

Fig. 2.
Uit: The radio amateur's handbook
37 TH Edition 1960

Modulatoren	Get: PA0WPI	Datum: 26-07-2007
SURPLUS RADIO SOCIETY	NR.: E004	Schaal:

SRS Markt

Gevraagd:

Ik zoek een Engelse ontvanger R107 in goede werkende staat.

D. Klink PE1NXP, Lage Morsweg 50, 2332 XD Leiden,
tel: 071 5763192

Dynamotor DM-28 voor de BC-348; femaleplug met 4x2 platte pennen boven elkaar voor BC-348; antennevoet MP-58 voor BC-652/653; verbindingkabel (met pluggen) tussen luidspreker LS-3 en BC-652; gietijzeren frontplaat voor de BC-603; zender C11 voor de GRC-3035; voor een museum zoek ik een dynamotorvoeding voor een Engelse WS19 MkIII.

W.G.M. Diepenmaat, PA0WDH, tel. 053-5724046, Hofland 5, 7481 HG Haaksbergen

Voor het afregelen van een Radione type R3 zoek ik een componenten layout van deze ontvanger, heeft iemand die? Een afregelvoorschrift zou helemaal mooi zijn.

Hans Muijser, PA0MJW, tel: 010-5215915,
pa0mijw@amsat.org

Aangeboden:

Junctionbox met bekabeling voor BC-191 en BC-312 (12V); junctionbox met bekabeling voor BC-191 (375) en BC-348 (24V); LaFayette kortegolfontvanger, type HA350, werkend met documentatie en enkele reservebuizen hiervoor; Siemens Hellschrijver type 72GL met documentatie; spaar/lek ringkertrafo 220/127 V, ongeveer 25A; Siemens telexmachine T 110C met convertor en homemade XY-scoop; replica mounting voor GRC 3035, bijna compleet, moet nog gelast worden.

W.G.M. Diepenmaat, PA0WDH, te. 053-5724046, Hofland 5, 7481 HG Haaksbergen

Er zijn wellicht diverse SRS-leden die in het gelukkige bezit zijn van een echte Duitse Feldfernschreiber (Hellschreiber). Probleem is dat de benodigde papierrollen niet meer te verkrijgen zijn. Ik heb een offerte gekregen van een bedrijf die min. 120 rollen wil leveren a 5 Euro per stuk (incl. BTW). Voor mij te veel en te kostbaar, maar misschien zijn er Hellschreiber-bezitters die met mij mee willen doen. De specificaties zijn: binnen/buitendiameter van de rol 27/160 mm, breedte 15 mm, 60 grams houtvrij papier.

Anton Steenbakkers, PA0AST, tel. 0402852614 e-mail: antonsan@versatel.nl

Murphy B40 € 175,-; Murphy 62B 150 Kcs-30.5Mcs € 275,-. Samen € 415,-.

Rolspoelmeter (voor hp) + dynamotor 19-set € 450,-.
HP MK3 € 475,-. Prijzen zijn vast.

B. Emaus, 06-51554613.

EEN TIJD VAN KOMEN EN EEN TIJD VAN GAAN

(Lida & Fred Marks)

Na bijna 13 jaar, hebben Lida en ik besloten om met de organisatie van de SRS-velddagen en het Rendez-vous te stoppen.

De afgelopen voorjaarsvelddagen met de Hinterfelder Musikanten was mijn "grande finale". Ik denk dat het goed is om te stoppen, omdat er dan ruimte kan ontstaan voor nieuwe inzichten en ideeën. Na deze toch erg lange tijd (op een jaar na het gehele bestaan van de Vereniging), kom je in zekere zin in een stramien terecht. Het was af en toe ook best moeilijk om weer te voldoen aan de veranderende inzichten van de diverse bestuurscommissies die ik heb meegemaakt. Wat betreft de locatie, die kan blijven, doch dat ook ter beoordeling aan mijn opvolger en deze is gevonden! Anton Vroom, PA0AVS, is bereid om met zijn vrouw Hetty de velddagen voortaan te trekken. Ik wil hierbij, ook namens Lida, een aantal individuele leden met hun partners bedanken voor de inzet en support in soms toch ook wel eens de lastige momenten. Door de jaren heen heb ik namelijk ervaren dat de homogeniteit aan het afnemen is en dan wordt het ook telkens maar weer moeilijker om het altijd maar iedereen naar de zin te maken. In principe doe je het dus nooit goed. Buiten dat het nu goed is om de ruimte te geven, zijn er ook persoonlijke omstandigheden die tot dit besluit hebben geleid. Ik ben grootvader geworden, een beetje ouder en heb een heel, heel druk QRL. Je gaat dan toch merken, dat je grenzen gaat bereiken. Ook het overlijden van mijn maatje, Bert Verhoef, heeft de laatste paar jaar langer hoe meer opgeld geëist. Ik ga gewoon bij de komende velddagen eens lekker aan de zijlijn zitten. Ik word consument.....zal wel even wennen zijn.....Ik zal mijn opvolger de komende najaarsvelddagen natuurlijk wel "inwerken". Ik zal overigens ook niet meer naar voren treden op onze Dorpshuis evenementen, welke deels al waren overgenomen door Roel van Gulik, PA3DXI. Frans Veltman had een poosje geleden al de Defensie evenementen van mij overgenomen.

Ik wens de SRS verder een "behouden vaart".

Ben ervan overtuigd dat we bestaansrecht hebben in de toch sterk aan veranderingen onderhevige amateurwereld.

Wij wensen Anton en Hetty veel succes toe!

73, Lida & Fred Marks.

Zendontvanger Eureka Mk.IIIB

Tekst: Hans Muijser, PAØMJW, foto's gemaakt door eigenaar

Deze set werd gebruikt als responderbaken voor het markeren van droppingzones en als zodanig – ook in Nederland - gebruikt door verzetsgroepen, geheim agenten (van SOE en SIS) en door luchtlandings-troepen.

De complete installatie Eureka Mk.IIIB heeft het type-nummer TGRI 5527 en bestaat uit Transmitter-Receiver TR 3563 en Power Unit Type 515(A), zie foto 1.

foto 1

Ze werden in 1943 gefabriceerd in Engeland door Cossor (een bekende fabrikant van elektronische apparatuur en onderdelen). Het is een zender en ontvanger met 1 kanaal waarvan de golflengte van zowel de zender als de ontvanger instelbaar is tussen 1,28 – 1,40 meter (214 – 234 Mc/s).

De zender kan pulsen uitzenden met een piekvermogen van 10 Watt.

foto 2

Het gebruik van de installatie is ongeveer als volgt: Het apparaat met de antenne werd op de uitgekozen droppingplaats geïnstalleerd. Inschakeling vindt plaats door de schakelaar op het voedingkastje (zie foto 2) in de stand ON te zetten. De ontvanger staat dan continu aan, zodra het naderende vliegtuig een gecodeerd signaal uitzendt op de frequentie waarop de ontvanger is afgestemd en waarvan de code wordt herkend, schakelt de ontvanger de zender kortdurend in. Deze zendt een pulscodesignaal uit dat door het vliegtuig wordt ontvangen en herkend. Op dit radiosignaal werd door het vliegtuig de juiste koers naar de droppingzone bepaald.

Het voordeel is dat de zender van het apparaat alleen ingeschakeld is wanneer het vliegtuig in de buurt is en met zijn codesignaal de zender op de grond heeft ingeschakeld.

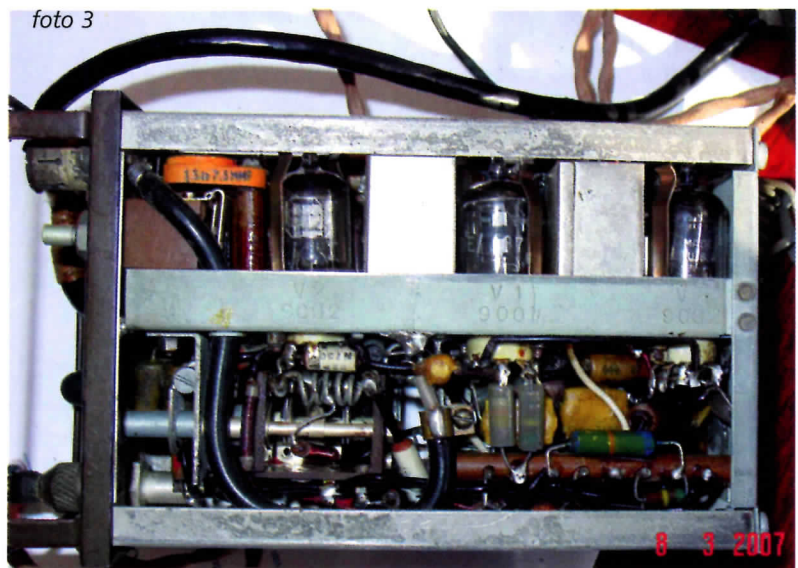
Het bakken zendt maar kortdurend uit en ondanks dat de Duitse radiopeildienst zeer bekwaam was en over uitstekende apparatuur beschikte, was het voor hen praktisch onmogelijk de locatie van het apparaat (en dus de droppingzone) te peilen.

Het setje is zeer compact gebouwd (zie foto 3), er bevinden zich niet minder dan 10 buizen in het kastje van de zend/ontvanger. Dit is mogelijk omdat het setje maar 1 kanaal heeft en door de toepassing van (Amerikaanse) miniaturbuizjes. Dit in tegenstelling met de Eureka Mk.IIIA die uitgerust is met 5 kanalen. De buizenbezetting is: 4 x 9001, 4 x 9002 en 2 x VR92 (EA50).

De 9001 en 9002 zijn 7-pens allglass kathodebuizjes, resp. pentode en triode met een gloeispanning/stroom van 6,3 V/0,15 A. Na de ontwikkeling in 1939 van de bekende geheel glazen batterijbuizjes (de reeks van 1T4, 1L4 etc.) zijn deze zijn in 1941 door RCA ontwikkeld voor frequenties boven de 100Mc/s.

De VR92 (EA50) is een Engelse glasdiode die veel in Engelse dumpsets uit WOII wordt aangetroffen.

foto 3

De zender bestaat uit een balansoscillator (2x 9002) die wordt getriggered door pulsen die uit de detector van de ontvanger komen. De ontvanger is een superreg met 1x 9001, 1x 9002 en 1x VR92. Mij ontbreken verdere gegevens om de werking precies te kunnen verklaren, met name hoe de code van het vliegtuigsignaal door de ontvanger wordt herkend en hoe de code van het zendsignaal tot stand komt (en of dat nog te wijzigen is).

De Eureka Mk.IIIB heeft geen detonator zoals de Amerikaanse Eureka's AN/PPN-1 en AN/PPN-2, de detonator is een kleine explosieve lading die ervoor diende de installatie te vernietigen indien deze dreigde in vijandelijke handen te vallen.

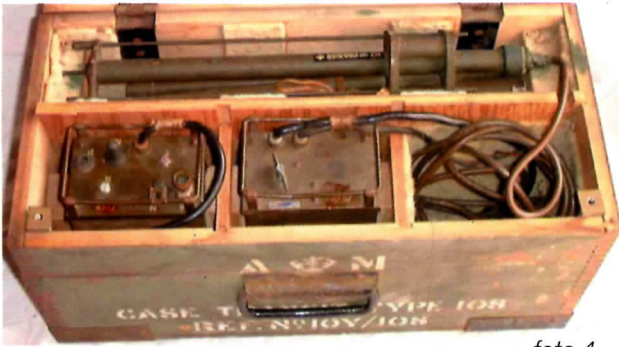

foto 4

De gehele installatie met antennemastje en de 6 V NiCd accu werd vervoerd in een houten transportkist, zie foto 4 en 5. Met een volle accu kon de installatie circa 3 uur in bedrijf blijven.

Voor speciale opdrachten en afhankelijk van de missie kon de set ook worden vervoerd in een waist-belt uitvoering, in tasje die aan de riem bevestigd waren werden dan het setje, de voeding en 5 stuks 1,2 V NiCd-cellen getransporteerd, ook hoorde er dan een handgenerator bij om de cellen op te laden.

foto 5

Er hoort een opklapbaar lichtgewicht antennemastje bij van 2,7 m wat in de grond kan worden gestoken. Bovenop het mastje werd een telescoopantenne bevestigd die met een bijbehorende coaxiaal kabel met het apparaat verbonden werd (zie de foto's 6, 7 en 8).

Voor meer details, waaronder het schema, zie Wireless for the Warrior Volume 4.

De bedieningsorganen bevinden zich bovenop het dekfel. Met de schroeven T en R (zie foto 9) kan de golf-lengte worden ingesteld. De drukknop N is een testknop en met drukknop K kan (langzame) morse-

foto 9

telegrafie worden bedreven. Met de koptelefoon kunnen morsesignalen vanuit het naderende vliegtuig worden ontvangen, zie foto 10.

Optioneel hoort er ook nog een detector unit bij (type 66) waarmee kon worden gecontroleerd of de zender wel een signaal gaf.

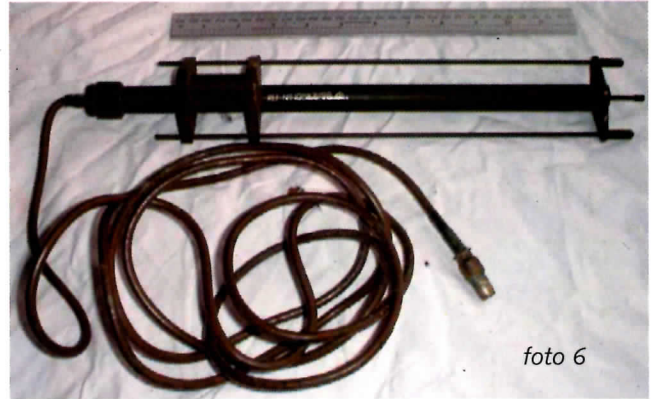

foto 6

foto 7

foto 8

foto 10

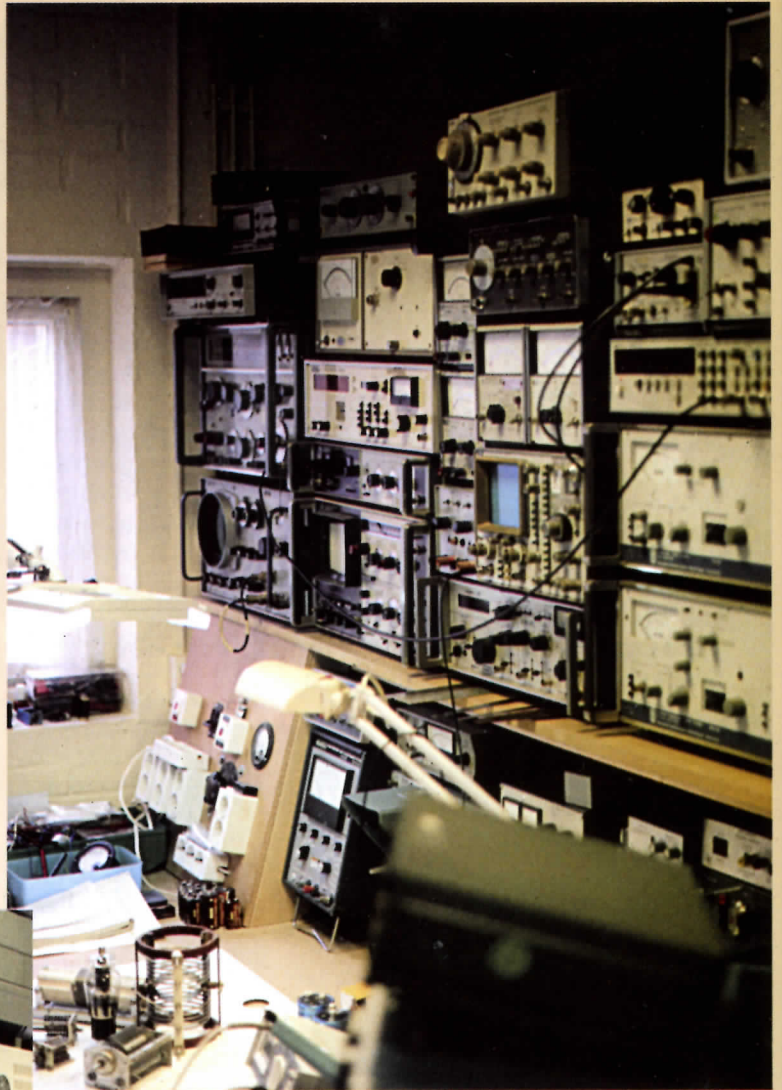
Uit de shack van.....

Deze rubriek zal in de komende bulletins in een kleine foto-reportage laten zien wat de SRS-leden zoal in de shack hebben staan.

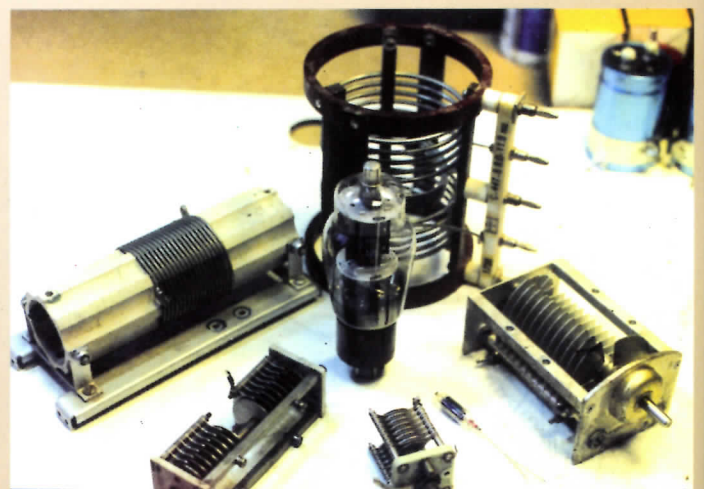
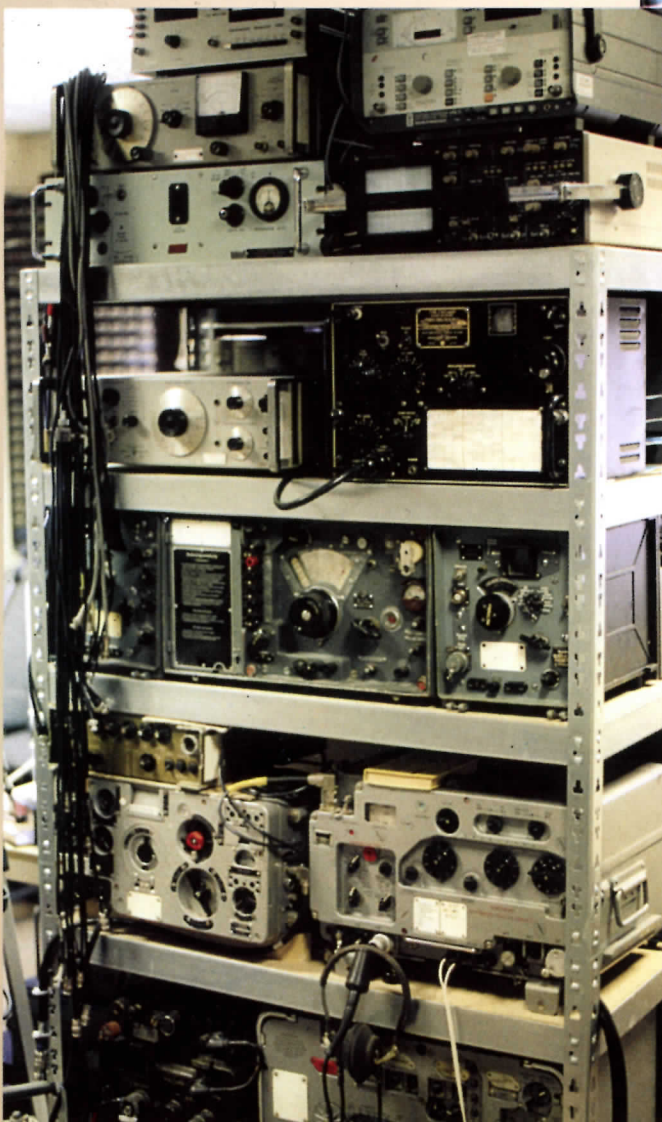
Wilt u uw shack ook laten zien stuur dan een vijftal foto's (afdrukken of digitaal) naar de Redactie.

De foto's zullen zonder uitleg of commentaar worden geplaatst.

Deze eerste keer de shack van onze voorzitter Dick van den Berg.

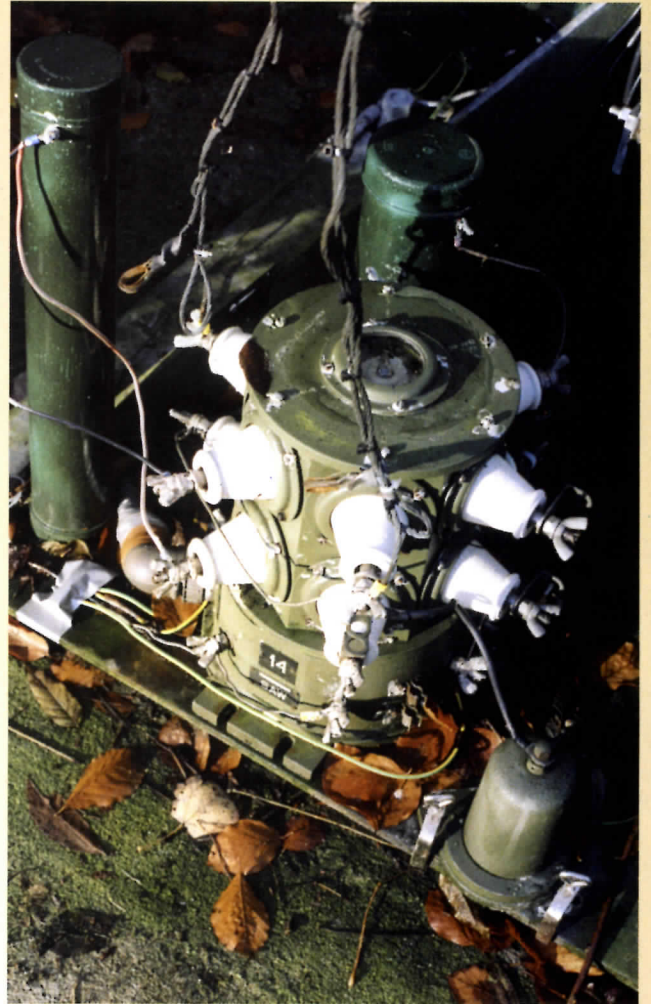

Werktafel met veel meetspullen

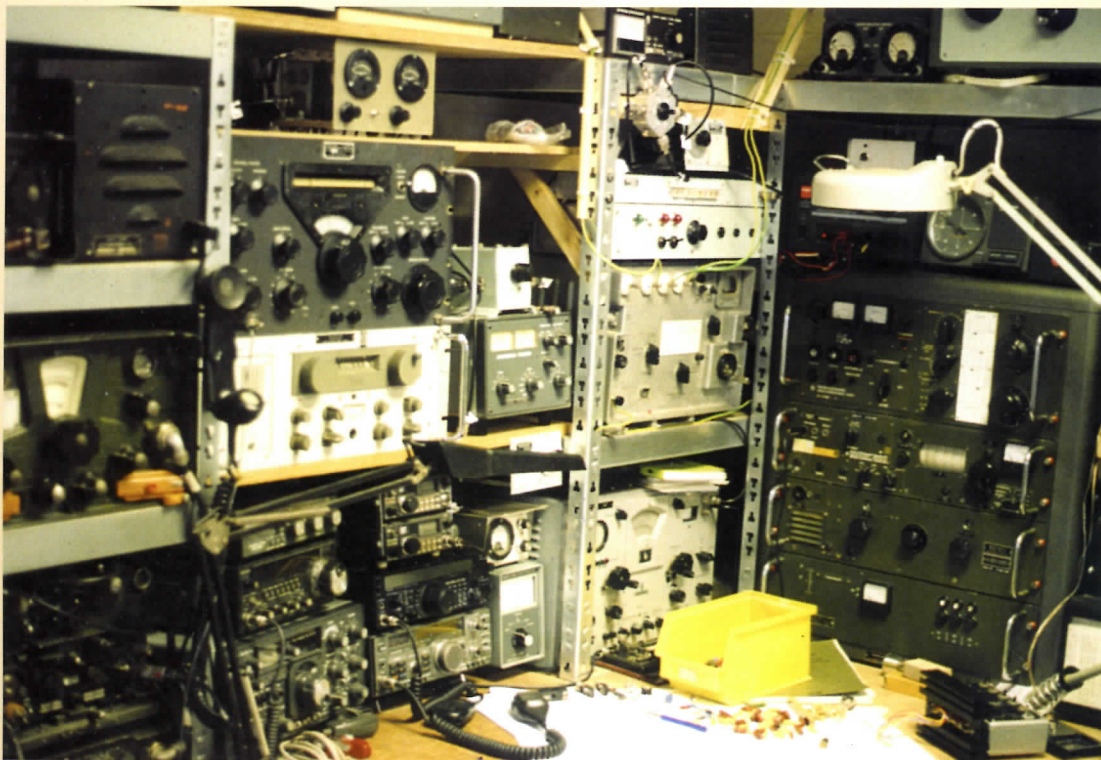
*Als we het niet gesloopt hadden.....
Sir Plus in het midden*

Deel van het hoekje Russisch

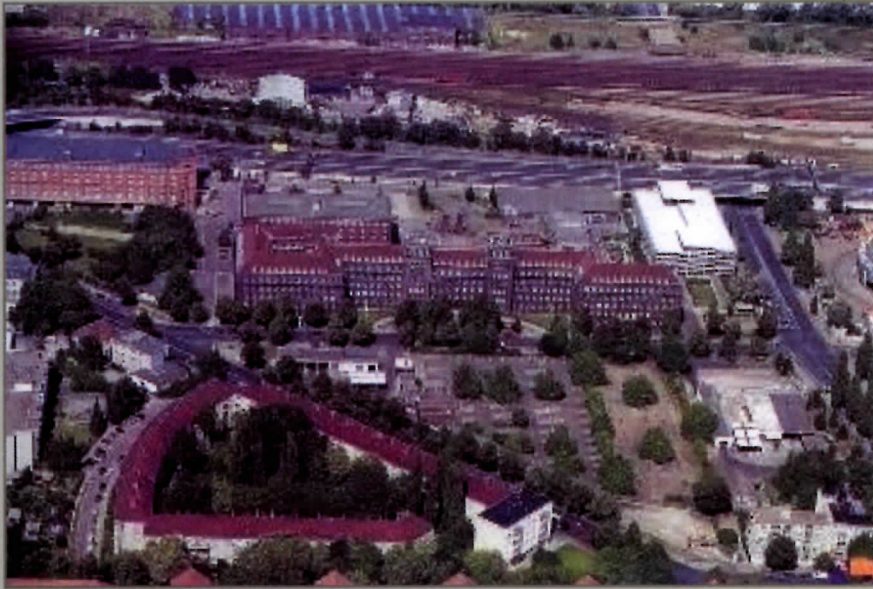
Enkele getrouwen.....

Russische
antenneschakelaar,
baluns,
matchers,
vonkbrug

De makkelijke
QSO-hoek,
met oud en nieuw

FORSCHUN BER

"Forschungsstelle" Berlin (Dechiffrierung des Telefonverkehrs) aan de Ringbaanstrasse tussen de Schöneberger Str. en de Manteuffelstrasse vlakbij het vliegveld Tempelhof (zie het onderstaande kaartje).

Aan wenigsten bekende Gegenpart zu Bletchly Park: die sogenannte Forschungsstelle der Deutschen Reichspost mit Sitz in der Berlin Tempelhofer Ringbahnstrasse. Villa Maarheze in Valkenswaard bij Eindhoven was gedurende WO II hun Aussenforschungsstelle.

Ringbahnstrasse ligt ongeveer parallel met de stadsautobaan. Rechtsboven is een deel van het vliegveld te zien.

Hoofdingang (met gestripte adelaar) Ringbaanstrasse. Foto: PAØTOR 7-2-2006

Zijkant gezien vanaf de Schöneberger Strasse. De vrijhangende HF langdrad met... En de grote HF beamte op h... stond, is nu ook weg.

"Forschungsstelle" Berlin, aan de Ringbahnstrasse vanaf de kruising Manteuffelstrasse. Foto PAØTOR 7-2-2006

UNGSSTELLE ERLIN

choneberger Strasse (foto PAØTOR 7-2-2006)

draad met traps over de binnenplaats is al een paar jaar verdwe-
n die op het hoogste punt van de toren boven de hoofdingang

Frontaanzicht met antennes, maar nu voor het huidige telefoonverkeer.
Foto PAØTOR 7-2.2006

Chef der Sicherheitspolizei
 und des SD
 Nr. 510/43 G.Rs.-VI D
 in der Heimatvertriebenen Geflüchteten u. Notum. anzuzeigen

11
 Berlin SW 68-Den 15.10. 1943
 Wilhelmstraße-109
 Prinz-Albrecht-Str. 8

Geheime Reichssache!

3 Ausfertigungen
 2. Ausfertigung

An das
 Auswärtige Amt
 z.Hd. Herrn Legationsrat I.Kl. Wagner
 o.V.i.A.
 Berlin W 35
 Rauchstr. 11

Auswärtiges Amt
 Lol II 4498m.
 eing. 20. OKT. 1943
 7. Amt (1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.)

Ein Doppel mit Anlagen vernichtet 30/10
 vernichtet Rleyer

Betrifft: Telefongespräche zwischen London und Washington.
 Anlagen: -7-

In der Anlage wird der von der Forschungsanstalt der Deutschen Reichspost erfaßte Text von 7 Telefongesprächen zwischen London und Washington mit der Bitte um Kenntnisnahme überreicht.
 Die Gesprächsteilnehmer sind bei den Übersetzungen angeführt.

In die Gespräche getarnt geführt sind, ist ihnen im Grossen und Ganzen nicht viel zu entnehmen
 Über Herrn Gruppenführer

i.v.
 W. Hoops (i.v.)
 4-Überführer

328367

Handgeschreven tekst.

Ein Doppel mit Anlagen vernichtet. Da die Gespräche getarnt geführt sind, is ihnen im Grossen und Ganzen nicht viel zu entnehmen

Über Herrn Gruppenführer

De tijd vliegt..., de SRS bestaat 12 jaar.
 Ieder jaar ALV - technodagen en veldweekenden.
 De diversiteit aan leden
 Het ledenaantal is progressief waardoor er verschillen-
 de, dit is inherent aan de vrije meningsuiting van het
 individu, kleine splinterwerkgroepjes ontstaan.
 Een daarvan continueert het gedachtegoed van een
 oud lid, hebben dan een treffen in het zuiden van ons
 land en voelen zij zich dan bevrijd van de SRS?
 Althans dit heb ik al een paar jaar horen verluiden!
 Dit is aan de ene kant jammer maar aan de andere
 kant is het voor de echte SRS-leden een homogeniteit
 in de vereniging! Wij SRS-leden presenteren ons naar
 buiten als één SRS met de doelstelling zoals vastgelegd
 in de Statuten.

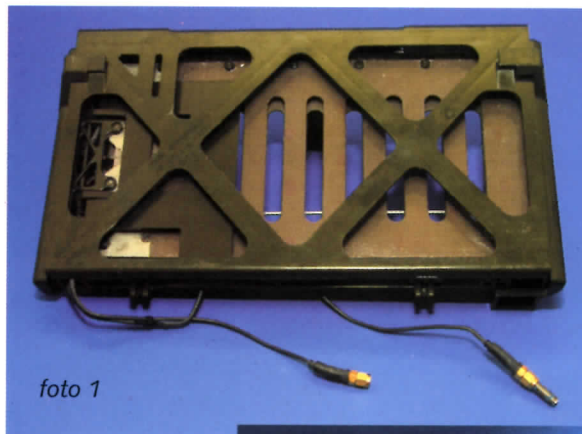

foto 1

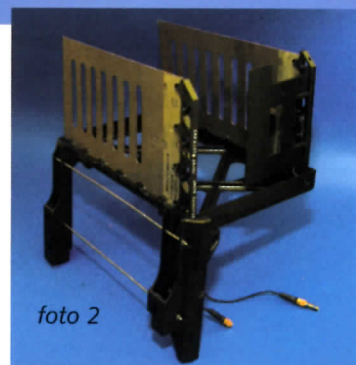

foto 2

VOORJAARS VELDWEEKEND 2007

Tekst en foto's: Frans Veltman

Je hoort op de 'werkvloer' het nodige en de 'onvrede'
 over bepaalde ideeën of besluiten maar het meeden-
 ken en dan dit kenbaar maken op de ALV is bij deze
 uit den boze!

Wees als lid van de SRS meedenkend positief en zorg
 ervoor dat wij ons naar buiten als EEN SRS presen-
 teren.

Op de camping de Hazendonck zijn de nodige facili-
 taire voorzieningen uitgebreid en verbeterd. Dan zijn er
 een paar nieuwe reglementen voor het veldweekend
 waaraan wij ons moeten houden. Dit was nodig omdat
 door groeiende deelname "ons veld" de laatste jaren
 behoorlijk is gevuld. En dan bij calamiteiten!

't Harde

Zaterdag 9 juni: die ochtend ging bij mij de wekker om
 05.45 uur om op tijd op de radio- buitenbeurs 't Harde
 aanwezig te zijn. Je weet maar nooit!

Op de kramen stonden toch wel
 een paar groene surplus attributen:
 R-209, een paar stuks SEM-
 35 en een Franse BC-611.

Op de kraam van Ben V. stond
 een SEM-35 operationeel! Ene
 Herman vond dit toch wel interes-
 sant en hield de telemicr. tegen
 zijn oor. Doet die het wel? Maar
 ja, dan toch maar een geintje uit-
 halen. Met mijn SEM-52 SL de call
 van de SRS op de 50.400 MHz
 uitgezonden. Ach het is maar een
 klein vermogen!

Zijn arm was te kort om het audi-
 ogeluid (maximaal) van de telemicr.
 uit zijn oor te halen. Dat was
 even schrikken....! De set werd
 goed bevonden!

Na enige tijd (09.00 uur) kon de
 meute, surplusverzamelaars en
 zendamateurs, zich op het terrein
 begeven. Het busje van Jan had
 een aantal SRS-leden van het

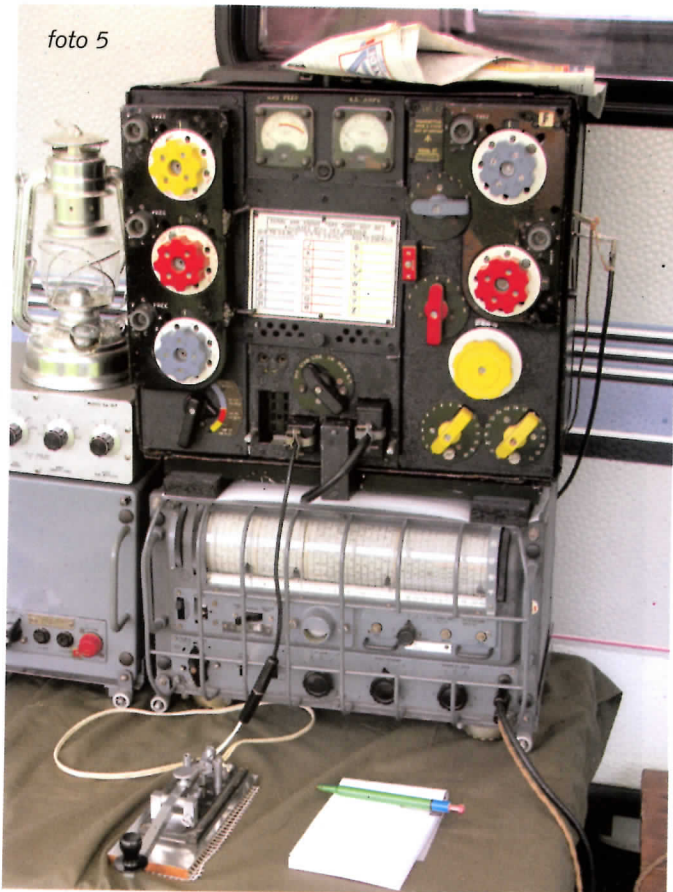

foto 3

foto 4

foto 5

weekend naar het 't Harde vervoerd en gelukkig was er geen samscholingsverbod van SRS-leden op deze radio beurs!

Ja, en dan zie je een vreemdsoortige groene uitvouw-
bare antenne liggen (foto 1).

Uitgevouwen zijn het 2 dipoolantennes (zie foto 2)
met ieder afzonderlijk een coax- aansluiting.

Toch maar omgeruild voor een paar Euro's en dan te
weten zien te komen voor welke radioset deze
'peilantenne' is. Wie o wie!

Tijdens het gezamenlijk koffiedrinken hoorde en zag je
wat voor een nieuwe aanwinsten de SRS-leden hadden
verworven!

foto 6

Camping Hazendonck

Dan binnendoor naar de camping te Essen gereden en
naast het antennepark van Frans.... heb ik mijn surplus
opstelling geplaatst.

Het werd een combinatie van optische waarneming
versus radioverbindingsmiddelen (zie foto 3).

Opgesteld waren: Flashspottings instrument M2. Dit is
een kijker 7,5x38 mm uit de jaren 40 (WOII) waarme-
de de inslagen van artillerievuur werden waargeno-
men. In dit spottingsinstrument bevindt zich een waarnem-
ing voor elevatie en horizontaal- coördinaten en
een kompasrichttoestel. Door de waarnemer werden
de coördinaten d.m.v. een radioverbindingmiddel aan
de vuurleiding doorgegeven. De radio die bij het spot-
tingsinstrument staat is de A13.

Op de tafel de Sincgar RT-119 en de SEM-52 SL en 70.

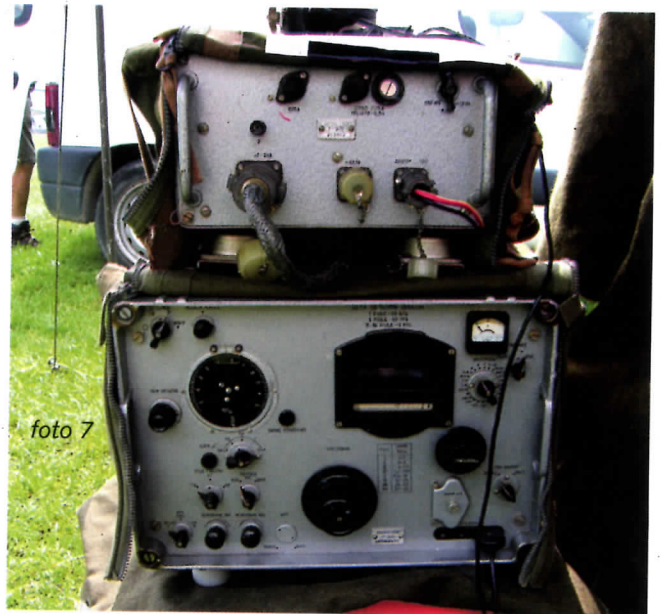

foto 7

Nieuwe items

Tijdens mijn ronde op het groene SRS-veld zag ik een
aantal nieuwe surplus items.

Racal RF-301.

Midden op het groene veld een combinatie van een
Racal en een Eddystone (zie foto 4)

De 1154.

Op een ontvanger ...de transmitter 1154 (zie foto 5).

Russische P-309.

In de voortent bij Cor AM een Russische set, de P-309
met als entourage een Russisch uniform (zie foto 6- 7).

foto 8

Collins

In de tent van Cor een AR-88 en daarboven een Collins (foto 8). De Collins werd opgestart en na het indrukken van de spreek sleutel gaven de HF-eindpitten voldoende licht en een warme AM (zie foto 9).

Aggregaat BSA

Fred had problemen met de carburateur van zijn BSA aggregaat. De drab eruit gehaald en onder belangstelling (foto 10) werd weer een startpoging gedaan. Je rook alleen een benzinelucht maar geen gepruttel van 'het aggregaat'!

Yildris

Marc R. en zijn zoon hadden de Yildris onder een geplaatste groene luifel geparkeerd en enig groene surplus koopwaar werd aangeboden (foto 11).

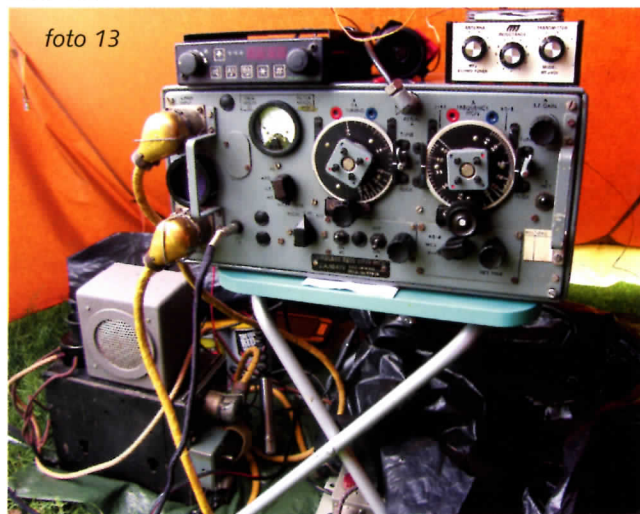
HRO

Een GRC-9, een HRO met een aantal spoelbakken en de bekende 728 stonden naast elkaar opgesteld (zie foto 12).

WS-19

In een voortent een WS-19 MkIII met daarboven een omgebouwde mobilfoon en een antennetuner (zie foto 13).

Getto blaster

Op de verschillende in gebruik zijnde frequenties werden enorme sterke storingen (schakelende voedingen?) waargenomen, alles sloeg dicht.

Fred met een peilontvanger (foto 14) op zoek naar de storingsbron.

Niet gevonden, maar toch was deze stoorzender op het veld. Of zou toch het schrikdraad de boosdoener zijn?

En gezien de relatieve vochtigheid van ruim 85% stopte Fred tijdig voor een biertje met zijn 'RCD werkzaamheden'.

WS-510

En zowaar, een operationeel wireless station A-510 stond in de tent van Gert (zie foto 15).

RT-125

Ook een combinatie van een BC-1306 in canvas tas en daarnaast een RT-125 (zie foto 16).

foto 14

foto 15

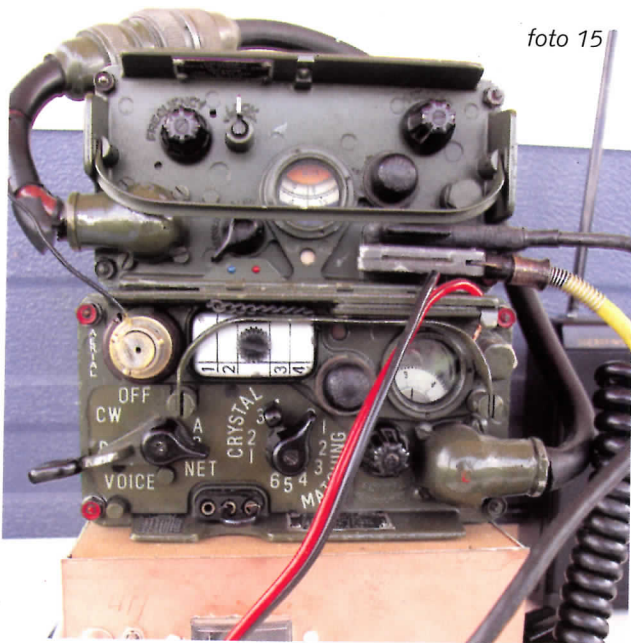

foto 16

Keys

Als laatste waren in een tent een aantal uiteenlopende modellen seinsleutels opgesteld, zie foto 17. Ons groene veld was voorzien van een groot aantal opgestelde antennes, van horizontaal naar vertikaal.

Vishengels

Een aantal blauw gekleurde 'vishengels' met daaromheen een antennendraad. Dit was het nieuwste van het nieuwste.

foto 17

Zij hadden het maar over de vishengels en voor mij was er geen vis te bekennen in ons groene veld. Ook niet tijdens het kleine SRS regenbuitje in de loop van de middag.

Een aantal discussies aangehoord waarin werd beweerd dat deze moderne antenne aan onze oude surplus radioapparatuur een extra aantal dB's signaalsterkte toevoegt!

Discussiekoffietijd

Tijdens het koffie drinken in de voortent bij Frans, en met de geleende suiker van Vera (waarvoor de hartelijke dank), en de discussie met Bertus (Sailor) en een paar surplustoeristen werd de twijfel, bij het grote HF vermogen van deze zendamateurs uitvoerig uitgelegd! Ja, ja, wat is waar.

Een goede moderne antenne(vishengel) of toch wel een groter HF vermogen? Een duidelijke uitspraak werd in deze zaak niet gedaan. Wordt vervolgd!

Resumé

Op één enkel stevig regenbuitje was het weer ons op deze zaterdag goed gezind. Ook de dagen ervoor- en de zondag was het weer ons goed gestemd. Het gehele groene veld stond mudje vol. De verschillende operationele surplus opstellingen was het bekijken waard. Een uitgebreid antennepark met opgestelde horizontaal/vertikaal antennemasten met tuidraden en vishengels **zonder** tuidraden.

De hoge relatieve vochtigheid zorgde ervoor dat de fusten regelmatig werden aangeslagen.

Al met al een gezellig weekend en de - en + uiteenlopende meningen van het individu is procentueel zeer klein om de homogeniteit (samenhang) van de SRS te kunnen verstoren. Door de positieve instelling van de SRS leden functioneert de SRS uitstekend!

Van 06.00 tot 18.00 uur vond ik het wel weer genoeg om aan de **groene surplus hobby** deel te nemen.

uitslag Midwinter Rendez-vous '06

Tekst: Rob Vijfschaft

We beginnen met een kort verslag met de ervaringen van de deelnemers.

Checklog

Wij ontvingen van Louis **PA0LCE** een checklog. Louis was actief vanuit huis met de T1154/R1155 en ook vanuit Kootwijkerbroek met de call PI4SRS/P en PI4SRS/M. Louis, bedankt voor je inzet om de club-call te activeren.

Multimode MM

PA1SK – Hans heeft zijn spullen weer lekker laten gloeien. Zo was hij QRV met de GRC-9 met LV80, WS19 met en zonder High Power, WS62 en de 3030. Hans je hebt weer de bonuspunten voor PI4SRS vergeeten, dus die hebben we erbij gezet.

PA3ECT – Hans heeft leuke verbindingen gemaakt met zijn GRC-9 en WS62.

PA3FAU – Jan heeft zijn WS19 met HP flink laten werken en met deze combinatie heeft hij een respectabel aantal punten weten te verwerven. Hij heeft ook de mobiele en portabele stations gewerkt, wat goed is voor de puntjes.

PA3FGM – Piet heeft dit jaar niet zoveel stations gewerkt met de TCS-12, maar wel veel luisterplezier gehad.

PA1FJ – Fred heeft dit keer maar 1 dag mee kunnen doen, maar zo te zien aan zijn log heeft hij die dag wel veel lol gehad met zijn spullen. Zo was hij QRV met de SK010/E309, RT-3600, GRC-9/LV80 en de WS19.

PA0WDW – Bij het log wat we van Wim ontvingen zat ook een prachtige QSL-kaart met daarop een afbeelding van zijn Command Sets, die hij ook heeft gebruikt tijdens het rendez-vous.

PA0PZD – Peter is weer 2 dagen flink actief geweest met de ART13/BC-348 en LO40K39.

Het Unimog team – **PA3DXI / PDOJVG** – Roel en Jaap werkten op 28 december vanuit de Unimog bij een Shell station langs de A2 met een Braziliaanse scheepszender en een helical antenne. De volgende dag werkten ze "gewoon" thuis met een TCS-7 en Geloso apparatuur.

PE1RTC – Gert heeft al zijn QSO's gemaakt met Sailors of de Philips-combinatie SFZ395/BX925.

Prachtige zender Gert, die SFZ395!

PA0JOA – Jan heeft genoten van de activiteit en wel bijzonder van zijn verbinding met PA0WDW, waarbij zij beiden gebruikt maakten van Command sets.

Overigens, je mag ook punten meetellen voor je eigen station. Je had jezelf 100 punten tekort gedaan, dus die hebben we maar snel aan je score toegevoegd.

PA3ECO – Jan heeft de BC-610 weer goed gebruikt met o.a. de R-206 en R-1475 als ontvanger.

PA3EJB – Gert heeft een respectabel aantal stations gewerkt met de WS19 en WS62 met HP. Uiteraard is zijn score daarom ook meer dan uitstekend.

PB0AIR – Wim was actief met zijn BC-191/BC-348 en de SEM-35.

CW

DJ8CY – Gunter was QRV met de combinatie Lo40K39 en Koln E52b-1. Ondanks de slechte condities "hat es wieder viel Spass gemacht".

PA0FEN – Nico was QRV met een zelfbouwzender ECO+PA beide met PE04/10. Output 5 Watt.

PA0HTT – De WS19 MkII van Henk heeft 2 dagen probleemloos gewerkt op de dynamotor.. FB!

PA0HIT – Hans heeft weer lekker lopen bonken met zijn combinatie SK010/ELK639.

DJ1LP – Detlev was QRV vanuit Rostock met een 15 W.S.E.a uit 1941 op zowel 80 en 40m.

DL7KB – Dieter was actief vanuit Berlijn met een 15 W.S.E.b en een GRC-9.

ON9CFJ – Jo was weer het gehele rendez-vous actief met zijn paraset. Deze paraset is nog helemaal origineel en sinds de assemblage in 1941 is er nooit meer een soldeerbout in geweest. Jo heeft een elektronische triller met transistoren gemaakt voor de bijbehorende voeding en deze triller heeft zijn vuurdoop tijdens het rendez-vous glansrijk doorstaan.

PA0CMP – Wim gebruikte tijdens het rendez-vous de combinatie WS12/R-107.

PA0CWF – Piet was te horen met de combinatie TCS-12/BC-312.

SWL

DL6YCG – Bernd was als luisteraar actief met een Siemens E-311 ontvanger en een 40m dipool onder het dak. Condities waren niet geweldig. De effectiviteit van de paraset van Jo ON9CFJ heeft een diepe indruk op hem gemaakt.

De resultaten

Call	Mode	Punten	Call	Mode	Punten
DJ8CY	CW	194	PA1SK	MM	127
PA0FEN	CW	11	PA3ECT	MM	119
PA0HTT	CW	240	PA3FAU	MM	315
PA0HIT	CW	127	PA3FGM	MM	141
DJ1LP	CW	64	PA1FJ	MM	184
DL7KB	CW	31	PA0WDW	MM	101
ON9CFJ	CW	166	PA0PZD	MM	318
PA0CMP	CW	74	Unimog-team	MM	126
PA0CWF	CW	80	PE1RTC	MM	167
			PA0JOA	MM	173
DL6YCG	SWL	65	PA3ECO	MM	364
			PA3EJB	MM	436
			PB0AIR	MM	166

Conclusie:

Dit keer hadden we voor het eerst iemand dit een log instuurde als SWL en die is dan ook gelijk winnaar in die klasse.

In de mode CW is Henk PA0HTT de onbetwiste winnaar. FB Henk!

In de klasse MM hebben we een winnaar met een record aantal punten, 436! Als Gert iets doet, doet ie het goed!

Uiteraard krijgen de winnaars weer de wisseltrofee en alle inzenders van een log ontvangen t.z.t. een mooi certificaat.

Activiteiten bij het Bevrijdingsmuseum in Groesbeek rond 5 mei 2007

(Foto's: Jan Oosting, PAØJOA)

Bevrijdingsmuseum te Groesbeek

5 Watt HF met QRP generator.

Sergeant Wilson met: 'Who do you think you are kidding Mr. Hitler'.

Mooie opstelling in de hal van 'radio dokter', Job.

Ook 'zwaar' materiaal om de tafel stabiel te houden.

Voedingslijnen, scheerlijnen, dipoolleinden, langdraadeinden,

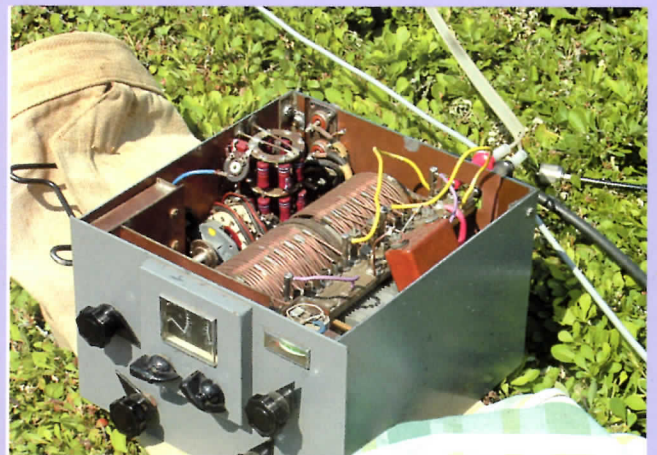
Louis PAØLCE (Old Shatterhand) in zijn element met CW

Mooie opstelling in de hal van 'radio dokter', Job. zie ook foto vorige pag.

Bezoek van Jan PA3EGH. 'Louis gebruikt toch wel een mooi seinsleuteltje'

Als de metertjes bewegen, NIET AANRAKEN.

Tjerk PA1SBV. Natuurlijk doet de BC 610 het, alle lampjes branden en de metertjes bewegen, toch?

GRC-9 met reserve onderdelen.

Boekbespreking

Dick van den Berg, PA2DTA

Titels: 70 Years of Radio Tubes and Valves – A guide for Electronic Engineers, Historians and Collectors Auteur John W. Stokes – Sonoran Publishing, Arizona, 1982, 1997; ISBN 1-886606-11-0

History of Electron Tubes (S.Okamura eds, Ohmsa Ltd, Tokyo en IOS Press Amsterdam, 1994, ISBN 90- 5199145-2).

Omdat ik wat meer over de geschiedenis van radio-buizen wilde weten ben ik maar eens gaan googelen. Je vindt genoeg op internet maar omdat ik toch van een oudere boekengeneratie ben word je toch extra aangetrokken door wat meer tastbaar leesmateriaal. Zodoende kwam gewoon via de boekhandel uiteindelijk het boek met bovengenoemde titel bij mij thuis. Stokes blijkt al vroeg, rond 1925, gegrepen door radio, diende bij de luchtmacht en vond een loopbaan bij de radio- en tv service. Vanuit die positie had hij een goed zicht op de buizenontwikkeling van de eerste triodes tot en met de nuvistor. In ruim 250 pagina's waarbij op vrijwel elke bladzijde prachtige afbeeldingen van buizen, verpakkingen of advertenties, en op verscheidene plaatsen in de tekst schema's en tabellen, wordt in redelijk algemene termen de geschiedenis van de radiobuis in kaart gebracht. De ontwikkelingen in Europa en Amerika lopen in grote lijnen parallel, maar door diverse patent- en kartel- invloeden zijn er (achteraf gezien) dubieuze technologische en bedrijfs-economische complicaties die de buizenfabricage lange tijd in een merkwaardige greep heeft gehouden. Ook weer niet onbegrijpelijk omdat al snel met de opkomst van de omroep blijkt dat radio – en daarmee de radiolamp – voor de fabrikanten een aardige melk-koe blijkt te kunnen zijn. Stokes beschrijft dat allemaal nuchter maar met tussen de regels ook enige ironie. Het is natuurlijk ook (weer achteraf) hilarisch om de ontwikkeling van de glasballon en de voet "op de voet" te kunnen volgen. Ook zie je hoe lang het kan duren voor nieuwe techniek oude technische ingeroeste normen los kan laten en hoe segmentatie van een industrietak zich achter eigen bolwerken weet te verschansen. Schrijver besteedt ruim aandacht aan enkele belangrijke spelers op het wereldtoneel; alle bekende merken passeren wel de revue en bij enkele technisch belangrijke ontdekkingen wordt ook stil gestaan zoals die bij Philips door Tellegen bij voorbeeld. Enkele curieuze, uit historisch perspectief anomalieën van de doorgaande ontwikkelingen, ontvangerbuizen zoals laagvacuüm en ruimteladingslampen (een Engels Marconi exemplaar en speciale lampen in Frankrijk en Duitsland) worden kort beschreven en de werking verklaard. Verschillende typen buizen komen steeds in aparte hoofdstukken aan de orde. Uit al het gepresenteerde materiaal is het ook evident dat de marketeers ook vroeger al alles uit de kast hebben gehaald om met superlatieven speciaal hun waren aan te prijzen. De tweede wereldoorlog (ook die periode wordt uiteraard beschreven) zorgde voor vergaande standaardisatie. Na de oorlog blijkt in westerse invloed-sferen uiteindelijk maar een beperkt aantal meestal geminiaturiseerde uitvoeringen meer over. We kennen nog allemaal enkele bekende series

(Rimlock, miniatuur 7 pens, noval, 80- en 90 serie). Aan deze periode, pak weg van ongeveer 1945/50 tot 1970 (verkoop van de technologie aan andere spelers-China o.m.) wordt in het boek overigens bijna geen aandacht meer geschonken. Wel is er nog een hoofdstuk dat ingaat op buizenverzamelen als hobby. Al met al is het een prachtig boek dat leest als een roman met mooie plaatjes, plaatjes waar velen van ons bij kunnen watertanden. Het Engels zal misschien afschrikken, maar het is echt niet moeilijk en zal denk ik nauwelijks een probleem kunnen zijn.

Mijn zoektocht naar buizenhistorie leverde ook nog een treffer op bij de (universiteits)bibliotheek. Om mij onduidelijk reden is in 1995 nog een boek over radio-buizen aangeschaft, gewoon als technisch werkje. Het boek trok ook mijn aandacht door de merkwaardige samenvatting (en de uitgave in Amsterdam): de Electronic Industry Association of Japan had een comité aangetrokken om de historie van de Japanse radiobuizenindustrie in kaart te brengen en van de verslagen ervan werd door studenten een deel vertaald. Enfin, het boek heet "History of Electron Tubes" (S.Okamura eds, Ohmsa Ltd, Tokyo en IOS Press Amsterdam, 1994, ISBN 90- 5199145-2). Ook in dit boek wordt in ruim 200 bladzijden de geschiedenis van de buis tussen 1904 (Fleming) en ongeveer 1970 (een Nippon Denki 450 kW output triode) beschreven. Let wel de geschiedenis van de Japanse radiobuis! In een aantal hoofdstukken verhalen verschillende auteurs steeds van een bepaalde periode of een bijzondere ontwikkeling. Dat ze daarbij een verband leggen met vergelijkbare zaken in de rest van de wereld met een lichte nadruk op de mogelijke Japanse suprematie is hun vergeven. Belangrijke technische ontwikkelingen worden nu eenmaal in de openbaarheid verricht, ten minste in vreedstijd, en onderzoekers en techneuten die het moeten maken komen vaak ongeveer tegelijkertijd op ongeveer identieke vondsten. Vaak zijn lokale ontwikkelingen, wetenschappelijk, technisch, politiek en militair, echter aanleiding tot jarenlange voorkeursrichtingen in productie en gebruik. Een typisch voorbeeld is in dit voorbeeld het magnetron. Door de geallieerden geclaimd als brits-amerikaanse samenwerking die pas t.t.v. de tweede wereldoorlog kon worden uitgebuit door stabilisatie met verbeterde cavities en strapping; de Japanse onderzoekers kenden het principe uiteraard en hadden ook al goed werkende exemplaren. Ze hadden min of meer een voorkeur voor een bepaalde vorm van de resonator, de naam ervan lijkt zelfs direct verband te houden met de Japanse vlag: rising sun. Toch is de ontwikkeling van (centrimetrische) radar in het keizerrijk veel beperkter gebleven. Gelukkig voor de Amerikanen in de Pacific. Enfin, genoeg interessants om te lezen. Het boek bevat hier en daar wat specifiekere technische informatie, meer dan in het hiervoor beschreven exemplaar, en wat figuren. Hier wreekt zich mijns inziens echter het feit dat het materiaal een compilatie is waarbij men de wat droge tekst wat heeft willen opleuken met van elders geleende plaatjes. Om een wat groter internationaal publiek te kunnen bereiken heeft men een nogal koddige engelse vertaling gemaakt. Het lijkt ook wel of men nog steeds terughoudend heeft willen zijn met het openbaar maken van "strategisch" historisch materiaal. Ik vond het hoe dan ook wel boeiend om nu eens het verhaal te lezen door een volstrekt andere bril.

Wie weet wat ?

In deze rubriek kan ieder die een vraag of probleem op het gebied van onze hobby heeft een oproep plaatsen.

Dit kan gaan over techniek, documentatie, ervaring, hulp bij hardnekkige storing etc. In deze rubriek kan alles worden geplaatst wat niet in de rubriek SRS-markt thuishoort.

Ook een kleine mededeling of tip aangaande de hobby is hier op zijn plaats.

Op de vraag in het vorige bulletin betreffende de witte streepjes op afstemschalen volgt hier een tip van Dick van den Berg:

Gebruik voor het herstel van de vuile en slecht zichtbare verdiepte ingegraveerde lijntjes in schalen en knoppen TIPEX correctievloeistof. Het is een sneldrogend wit vulmiddel. Gebruik een klein kwastje (in de dop zit er ook al een, maar dat is vrij breed) of iets anders waarmee je een beetje van de vloeistof snel kunt overbrengen (het spul droogt heel snel en vloeit dan niet meer) om de streepjes te vullen. Let erop zo weinig mogelijk naast de streepjes te krijgen. Soms is dat onvermijdelijk maar het is behoorlijk goed weer weg te krijgen met een fijn krabbertje, pennenmesje o.i.d. Als je ervoor zorgt dat je alleen het oppervlak weer schoon maakt blijft de witte verfstof in de diepte prima zitten. Als het spul goed droog en hard is kun je er ook nog heel voorzichtig een laagje vernis op aanbrengen. Wel vooraf even experimenteren of het spul er niet weer in oplost natuurlijk. Je kunt (niet te lang meer wachten denk ik) Tipex nog wel krijgen bij de kantoorboekhandel; ze hebben daar ook reserveflesjes met het gebruikte oplosmiddel. Ik denk dat het spul voornamelijk uit titaanwit en een acrylaatpolymeer als bindmiddel bestaat met een snelverdampend beetje polair oplosmiddel. Om een iets andere kleur te te krijgen zou je ook kunnen experimenteren met het toevoegen van opgeloste kleurstoffen zoals bv ecoline. Van de makers ervan (Talens) was vroeger ook een aantal dekkende waterverven w.o. wit in een potje te krijgen onder de naam "witte inkt". Misschien is iets dergelijks als het nog bestaat ook wel bruikbaar, maar van de correctievloeistof is de hechting in elk geval behoorlijk goed. In het vorige bulletin stond een artikel over de target-transmitter BC-655 waarin vermeld stond dat de antenneconnector waarschijnlijk niet origineel was (de foto laat een bananenstekkerchassisdeel zien). Van ons lid Jan de Bruyn, ON7JF, die ook een dergelijke set bezit, ontvingen wij een foto waarop de originele antennevoet duidelijk te zien is.

Op het typeplaatje staat: SIGNAL-CORPS U.S. ARMY TRANSMITTER BC-655A (TARGET) serial no.1086 MADE BY NOBLITT-SPARKS INDUSTRIES INC. COLUMBIA INDIANA

Van ons lid G. Broekhuis ontving de Redactie een bijzondere tip n.a.v. de vraag in het vorige bulletin hoe vastzittende stelschroeven (door dhr. Broekhuis made-schroeven genoemd) in bakelieten knoppen kunnen worden losgemaakt.

Eerlijkheidshalve vermeldde hij erbij dat hij deze methode met succes heeft toegepast om zonder beschadiging nietjes uit meubelplaat te verwijderen, op knoppen heeft hij dit (nog) niet zelf heeft uitgeprobeerd.

Hier volgt zijn voorstel:

Als goed elektrisch contact met de as kan worden gemaakt, helpt misschien het volgende.

Benodigheden: Een transformator die een paar ampère kan leveren bij een lage spanning (b.v. een oude soldeertrafo), twee korte maar dikke stukken aansluitsnoer (30 cm 4,5 mm²), en een oude (roestige) spijker (diam. 4mm).

Ga als volgt te werk: Sluit de spanning aan op de as en op de spijker.

Druk de punt van de spijker op de schroef.

Door de overgangswaerstand wordt de madeschroef (en de spijker) heet.

Als het begint te stinken en/of te roken haal de spijker los van de schroef, misschien zit er nu beweging in?

Wanneer iemand dit heeft uitgeprobeerd is de Redactie uiteraard zeer benieuwd naar de resultaten.

Van Cees Jan Keessen ontving de Redactie het volgende bericht:

In het Noord-Hollands Dagblad las ik een recensie van het boek "De dikke DAF-familie". Aangezien een aantal leden van de SRS eigenaar zijn van een DAF is het wellicht onderstaande link voor hen interessant.
<http://www.aprilis.nl/titels/dikke%20daf.htm>

Nieuwe leden

In het afgelopen kwartaal hebben wij verwelkomd:

Arthur Bauer lidnr. 2007618
PA0A0B Pater Pirestraat 29
1111 KR Diemen

In memoriam

Op 31 juli 2007 is overleden
ons lid
Ben Duin, PA0BED

SRS-leden aanwezig bij Lest We Forget '06

Tekst en foto's: Kees Stravers en Andre Vet

Dit jaar werd voor de tweede keer het Brabantse "Lest We Forget" evenement georganiseerd in Venray, op de bosrijke locatie in de buurt van de Maasheseweg. Hier is in 1944 hevig gevochten door de 7th armored division, een van de weinige Amerikaanse eenheden die gedurende de bevrijding in ons land tegen de vijand actief waren.

De sporen die toen daar zijn achtergelaten, zoals bijvoorbeeld de loopgraven, zijn tot in onze tijd zichtbaar gebleven. Deze locatie was zeer geschikt voor het doel van het evenement: het aan de bezoeker tonen hoe de Amerikaanse soldaat in die tijd moest leven en vechten. Niet alleen aan de gewone bezoeker, maar vooral aan de leerlingen van de scholen uit de omgeving, zodat die de geschiedenis eens zelf konden beleven, zelf eens konden zien hoe zwaar de oorlog was, inplaats van het uit een boekje te moeten lezen of op de televisie te moeten zien.

SRS leden Andre Vet PBØAJN en Kees Stravers PBØAIA deden mee aan het evenement met hun Dodge, GMC en het Signal Corps display.

Lest We Forget werd georganiseerd door de 40-45 evenementenafdeling van Wheels, de Brabantse vereniging van verzamelaars van historisch rollend materieel. Deze afdeling werkt tegenwoordig onder de naam Lucky Seventh. Deze naam is gekozen ter herinnering aan het werk van de 7th armored in ons land. Het evenement stond op de kalender voor de laatste week van september, maar het werk was lang daarvoor al begonnen. Maandenlang werd er door de vrijwilligers van Lucky Seventh elke dinsdagavond samengeschoold in Asten, waar alle benodigde spullen waren opgeslagen. Er moest worden geïnventariseerd, uitgezocht, gerepareerd, maar vooral ook het nodige bijgemaakt. Het gaat bij een evenement als dit niet alleen om het neerzetten van voertuigen, maar ook alle snuisterijen er

foto 1

omheen. Van verkeersbord en slagboom tot zandzak en landmijn, om enkele voorbeelden te noemen, moeten in orde zijn om een zo mooi mogelijk diorama neer te kunnen zetten. Er is heel wat afgetimmerd, geknutseld, geveerd en geschept voordat alle materialen compleet waren.

Het opbouwen van het kamp heeft alles bij elkaar vier dagen geduurd. De displays zelf waren mooi verzorgd, maar er was ook aan de kleinere dingen gedacht zoals hekjes op de juiste plaats, de bekende richtingaanwijsbordjes, of een mijn in de grond. Dit zorgde voor een mooie totaal indruk. Soms leek het net of het terrein altijd zo geweest was. Er was zelfs met een klassieke Caterpillar bulldozer een tankbaan met heuvels en dalen aangelegd in een aanpalend veld zodat de fraaie T34 tank die de hele week aanwezig zou zijn een paar mooie rondjes kon maken.

Op zondag werd de laatste hand gelegd aan de displays. Toen kwam Andre ook het Signal Corps communicatie display inrichten, waar Kees de hele week het verhaal bij zou gaan houden, tussen het rondrennen met het fototoestel door. Daar was een mooie plek voor gevonden, in een oud zwembadje waar een stukje muur van was omgevallen, waardoor het er niet als een halve bunker met verstopte ingang uitzag. Vooral omdat het een beetje duister was omdat er een groot tentzeil op palen overheen gespannen was, zag het er voor de bezoeker net uit of ze echt een kamer in het verleden binnen stapten. Dankzij de grote hoeveelheid opgestelde apparatuur was het er net een echt communicatie-centrum van toen.

Van maandag tot en met vrijdag is het kamp bezocht door een grote hoeveelheid schoolkinderen. Die moeten het ochtendje of middagje van hun leven gehad hebben, want het feest begon al bij de school. Ze werden namelijk afgehaald bij hun school met Dodges,

foto 2

GMC's en ander groot materiaal, het-geen indruk maakte.

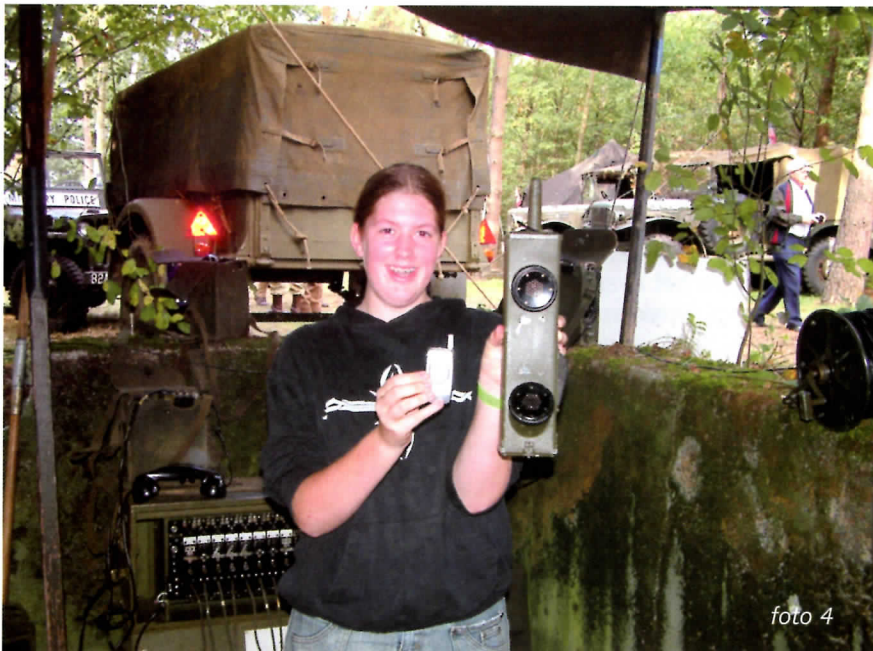
Aan de vrolijkheid te horen waarmee er door de jeugd in en uit de voertuigen werd geklommen hoorde je al wel dat het de moeite waard zou worden.

Bij aankomst bij het kamp was het eerst melden bij de strenge militaire politie bij de slagboom. Daarna werd de ronde door het kamp gedaan en alle displays bekeken. Het kamp was gelegen in een mooi stuk bos, waar een slingerende weg in een cirkel doorheen liep, waarlangs alle te bezichtigen objecten waren opgesteld. En vlak na de slagboom kon je meteen naar beneden de loopgraven in, waar werd verteld over het vechten vanuit een dergelijke moeilijke positie en over de wapens waarmee dit gedaan moest worden, wat veel indruk bij de kinderen maakte, evenals het Polsten vierling luchtafweergeschut en de GMC met de LeRoi compressor. Iedereen wilde graag een keer de luchthamer proberen natuurlijk, er zijn heel wat kindertjes door elkaar geschud. Dat er bij het vechten ook heel wat gewonden vielen, en hoe de mensen dan zo goed mogelijk werden geholpen, werd getoond in het veldhospitaal en met de ambulances. Dat munitie gevaarlijk is, ook 60 jaar later nog, werd getoond in de tent van de explosieven opruimings dienst. Hopelijk heeft iedereen er uit begrepen dat je met munitie niet moet spelen.

In de communicatie-bunker vertelde Kees op welke manieren er allemaal gecommuniceerd werd binnen het leger in die tijd, van handbediende telefooncentrale tot draagbare, mobiele en vast opgestelde radio zend ontvangers met spraak en morsecode en zelfs met de telex machine, die er toen al was (zie foto's 1 en 2). De kinderen hoefden maar even te proberen de "draagbare" BC-1000 manpak zender op te tillen om te voelen dat je het niet makkelijk had als je in contact met de basis wilde blijven (zie foto 3). En dan zat de batterij er nog niet eens in. Ze waren verbaasd over het verschil tussen de BC-611 portofoon en hun mobieltje (zie foto 4). Ze vonden het prachtig als er gedraaid werd aan de BC-312 en er stemmen uit allerlei verre landen weerklonken. Er waren zelfs enkele kinderen die wilden weten hoe ze hier zelf naar konden luisteren, dus dat worden hopelijk luisteramateurtjes in de dop.

De BC-191 met zijn vier grote buizen maakte ook indruk op de kinderen (zie foto 5 en 6).

Dat was nog eens een apparaat waar je aan kon zien dat je er ver weg mee kon

komen. Met een morse opleidings apparaat werd de morse code ten gehore gebracht, en met een telex werd getoond dat men toen al kon "chatten". Als voorbeeld van de samenwerking tussen de geallieerden werd de WS19 Mk III getoond, die was ontworpen in Engeland, gefabriceerd in Canada, en mede bedoeld voor de Russen. Dat gaf in een notedop de internationale samenwerking van toen goed weer (zie foto 7).

Er is heel wat afgecommuniceerd op het kamp met origineel materiaal, want in de loop van de week werd door Danny, een van de deelnemers die ook een telefooncentrale bij zich had, het hele kamp steeds voller met zwart draad gehangen met veldtelefoons aan het eind. Hier werd door de organisatie dankbaar gebruik van gemaakt als de moderne 70 cm portofoontjes het weer eens lieten afweten in het bos.

Het museum Oorlog In De Peel had een grote tent helemaal vol weten te krijgen met allerlei spulletjes groot en klein uit het dagelijks leven van toen, en niet te vergeten hun collectie uniformen en persoonlijke uitrustingen uit die tijd, zodat de kinderen konden zien hoe de soldaat toen rondliep, en hoe de burger in die tijd de eindjes aan elkaar moest knopen. Bij een Toolset GMC werd uitgelegd hoe men te velde de defecte voertuigen weer aan de gang moest zien te krijgen. Als patient stond er de GMC bolster truck voor, waarvan in het weekend met groot geweld een voorband geklapt was, dus het was nog echt ook.

Ik heb nog niet eens alle displays beschreven. Er waren mitrailleurkasten her en der verstopt, een mijnenveld waar de kinderen naar mijnen konden prikken, er waren gepantserde en rupsvoertuigen, de aanhanger met de set boten erop die je aan elkaar kon maken om een hele vrachtwagen mee over te varen stond er, de motorrijder die zijn verhaal deed, een groot kanon, er was te veel om op te noemen. En dan stonden her en der nog de diverse Amerikaanse en enkele Engelse voertuigen aan de kant van het pad om het beeld nog levensechter te maken. Er was zoveel te zien dat het regelmatig voorkwam dat de ochtend of middag te kort was, en dat er een verhaal moest worden ingekort of een stukje moest worden overgeslagen in de route. Veel kinderen namen niet alles passief in zich op maar stelden ook vragen, ze deden echt mee aan het bezoek. Soms zag je zelfs dat de leraar of lerares zich ter ere van het evenement helemaal in het groen gestoken had.

Gelukkig was er ook een pauze in de route ingelast, zodat de kinderen konden bijkomen met een glaasje fris en een broodje knak, met dank aan de sponsorende burens. Dankzij de sponsoring van hen en andere bedrijven kon het evenement draaiende worden gehouden, want de vele vrijwilligers moesten ook eten en

drinken, en de stroom en het water moesten toch ook ergens vandaan komen.

Wat de bezoekende kinderen meestal niet gezien hebben, was dat er behalve de mannen in het groen die de verhalen stonden te houden, op de achtergrond ook nog de rest van de families aanwezig was die er voor zorgden dat alles gesmeerd bleef lopen, zodat op tijd alle spulletjes er waren, en er niemand honger of dorst hoefden te lijden. Er werd op een perfecte wijze voor natje en droogje gezorgd, en als aan het eind van de dag de kindertjes weer waren thuisbezorgd, kon iedereen aanzitten aan de gezellige gezamenlijke maaltijd en ontspannen na de drukke dag.

Dat thuisbezorgen was voor de kinderen ook spannend, want dat werd voorafgegaan door een demonstratie van stofhappen. Een originele Russische T34 bergingstank maakte namelijk iedere keer een demonstratierondje over het grote tankterrein. Het donderen van de 500 PK V12 dieselmotor was altijd luid en duidelijk over het hele kampterrein te horen, dus als er nog kinderen op rondliepen dan was dat altijd een niet te missen signaal voor hen dat er verzameld diende te

worden. Vaker hoorde je meer van de T34 dan dat je hem zag trouwens, want hij braakte ongelofelijke hoeveelheden blauwe rookwolken uit, en of dat nog niet genoeg was, wierp hij ook nog eens enorme zwarte stofwolken op, want het had al een tijd niet geregend. Ook gedurende de hele kampweek bleef het droog, dus het stof was in grote hoeveelheden aanwezig en het ging in de loop van de week overal op liggen en in zitten. Aan het eind van de week waren de knoppen op het fototoestel een heel stuk minder gangbaar dan ze aan het begin van de week geweest waren, en er glom geen enkel voertuig meer, alles was bedekt met een laag stof.

Als de tank weer verstomd was en de kinderen weer veilig naar school gebracht waren aan het eind van de dag, was er gelukkig ook tijd voor ontspanning in de messtent, soms tot zeer laat in de avond. Je zag in de loop van de week bij sommige lieden de oogjes steeds kleiner worden. Ook kwam er elke avond de gereedschapskist tevoorschijn, want er was altijd wel ergens iets waar nog even wat aan gedaan moest worden. Ik heb zelf niet meegefeest want ik ging elke avond naar huis om de door mij gemaakte foto's op internet te zetten, zodat de scholen de volgende dag via de site nog van hun bezoek konden nagenieten. Voor Lest We Forget was een prachtige speciale site gemaakt, waar de voor- en nagenieters het hele verhaal over het evenement en alle fotos op hun gemak konden bekijken. Deze site is nog steeds online en kan bereikt worden via <http://www.lestweforget.nl/>

Het weekend was bedoeld voor bezoek door het gewone publiek. Ook kwamen er nog een aantal extra voertuigen om het evenement nog mooier te maken. De T34 kreeg bezoek van zijn neef de Hellcat tank-destroyer tank, die ook menige stofwolk zou gaan veroorzaken, en ook een brencarrier rupsvoertuig maakte zijn rondjes op het tankterrein. Op het kamp-terrein waren er nog een paar extra gepantserde en Engelse voertuigen bij gekomen die het publiek heel mooi vond. Met een Dodge WC62 vol met publiek werden er rondjes over het terrein gereden met een gids die hele verhalen vertelde. Andre had een 2 x 20 m dipool uitgespannen en Louis PAOLCE maakte met de BC-191 verbindingen door heel het land met andere SRS leden, het meeste ervan in CW. Het aggregaat heeft heel wat blauwe wolkjes moeten maken om de zender aan de gang te houden. Gelukkig had het een goede demper.

Op zaterdag begon het bezoek pas later in de middag goed op gang te komen, maar op de zondag was het de hele dag druk. Ook in het weekend bleef het geweldig weer dus het was voor de mensen echt een dagje uit. Er was genoeg te zien aan rondrijdend en rondpruttelend materieel, en ook alle displays draaiden op volle kracht. De compressorhamer ratelde, opa's werden op brancards in ziekenwagens geschoven, kinderen zagen het verschil tussen hun piepkleine mobiele telefoon en de gigantische draagbare apparaten uit de oorlog en konden daadwerkelijk het maken van verbindingen bijwonen, de loopgraven werden druk bezocht en de veldtelefoons bleven rinkelen.

Het werd op de zondagmiddag pas echt duidelijk dat het druk was toen de oppassers van de parkeerplaats voor de bezoekers in de problemen waren gekomen, want er kon geen burgerauto meer bij, alles was volge-

parkeerd. Gelukkig waren er nog wat weggetjes waar de autos heen gestuurd konden worden. Pas rond een uur of vijf begon het bezoek te minderen en toen het donker begon te worden zat Lest We Forget 2006 er weer op.

Hoewel, het zat er voor het bezoek wel op, maar voor de organisatie zeker nog niet. Na afloop van het kamp is er nog lang doorgewerkt om het weer af te breken. Dit heeft een hele tijd geduurd, mede omdat precies na het weekend het slechte weer begon, en je kan bijvoorbeeld die grote tenten niet nat in de zak doen. Alle spulletjes moesten ook weer bij elkaar gezocht worden, zodat er bekend was wat er allemaal gerepareerd moest worden voor de volgende keer. En niet te vergeten alle voertuigen moesten weer terug naar de stal, dat heeft ook nog een tijd geduurd. Omdat ikzelf nog een heleboel andere dingen op mijn bordje had, kon mijn GMC bijvoorbeeld pas een week na het einde van het kamp weer naar zijn plekje gereden worden.

Het was een fantastisch evenement waar iedereen hard aan gewerkt heeft en veel plezier aan beleefd heeft. Als je de enthousiaste verhalen van de schoolkinderen hoorde, dan wist je waar je het allemaal voor gedaan had, het neerzetten van een stuk levende geschiedenis. Een stuk geschiedenis dat niet vergeten mag worden.

NETLEIDERS

Datum	Gebruikte call	Naam	Eigen call	netleider
23/9	PI4SRS			SRS-velddagen
30/9	PI4SRS	Fred	PA1FJ	
7/10	Eigen call	Bart	PE3BB	
14/10	PI4SRS	Gert	PE1RTC	
21/10	PI4SRS	Roel	PA3DXI	
28/10	PI4SRS	Dick	PA2DTA	
4/11	Eigen call	Fred	PAØMER	
11/11	PI4SRS	Cor	PAØAM	
18/11	PI4SRS	Gert	PA3EJB	
25/11	PI4SRS	Piet	PA3FGM	
2/12	Eigen call	Albert	PA3ERO	
9/12	PI4SRS	Fred	PA1FJ	
16/12	PI4SRS	Hans	PAØHWL	
23/12	PI4SRS	Tjerk	PA1SVB	
30/12	PI4SRS	Gert	PE1RTC	
2008				
6/1	Bestuur	SRS	Div	
13/1	PI4SRS	Roel	PA3DXI	
20/1	PI4SRS	Dick	PA2DTA	
27/1	PI4SRS	Fred	PAØMER	
3/2	Eigen call	Cor	PAØAM	
10/2	PI4SRS	Gert	PA3EJB	
17/2	PI4SRS	Piet	PA3FGM	
24/2	PI4SRS	Albert	PA3ERO	
			Reserve	PA3ECO

SHACK MEETINGS

Verspreid over het land stellen onderstaande SRS leden hun kennis ter beschikking aan de overige SRS leden. Wanneer je in het bezit bent van een surplus apparaat dat niet meer (behoorlijk) functioneert dan kun je een beroep op hen doen en samen sleutelen aan je eigen set. In één of meerdere bijeenkomsten wordt bijvoorbeeld de WS 19 behandeld of een T1154. De bijeenkomsten zullen plaatsvinden bij de instructeurs thuis in de shack. Dit betekent dat in de meeste gevallen maximaal 2 tot 3 leden per keer mee kunnen doen. Startdatum wordt in overleg met deelnemers vastgesteld.

SRS DUMPSCHOOL

Heus, de dumpschool is niet moeilijk! Hier repareert Sophie de Ruiter (kleindochter van Hans Muijser) een Canadese WS-19 nadat zij met succes de WS-19 cursus heeft gevolgd

Onderstaande apparatuur kan worden ingebracht met daarnaast de namen van de instructeurs en het QTH:

WS-19, BC-624/625, R107, HRO
GRC-9, diverse apparatuur
WS-19, T-1154
Scheepvaartapparatuur, Sailor
RT-3030, WS-62
Zenders, BC-191/348, ART-13, Sailor
RT-3600, Buizenapparatuur
Diverse apparatuur
Antennes, tuners, div. apparatuur

Gerrit Siebers
Dick v.d Berg
Peter Zijlstra
Albert den Boer
Frans Koop
Roel Bosma
Hans van Rooij
Fred Jacobs
Cor van Doeselaar

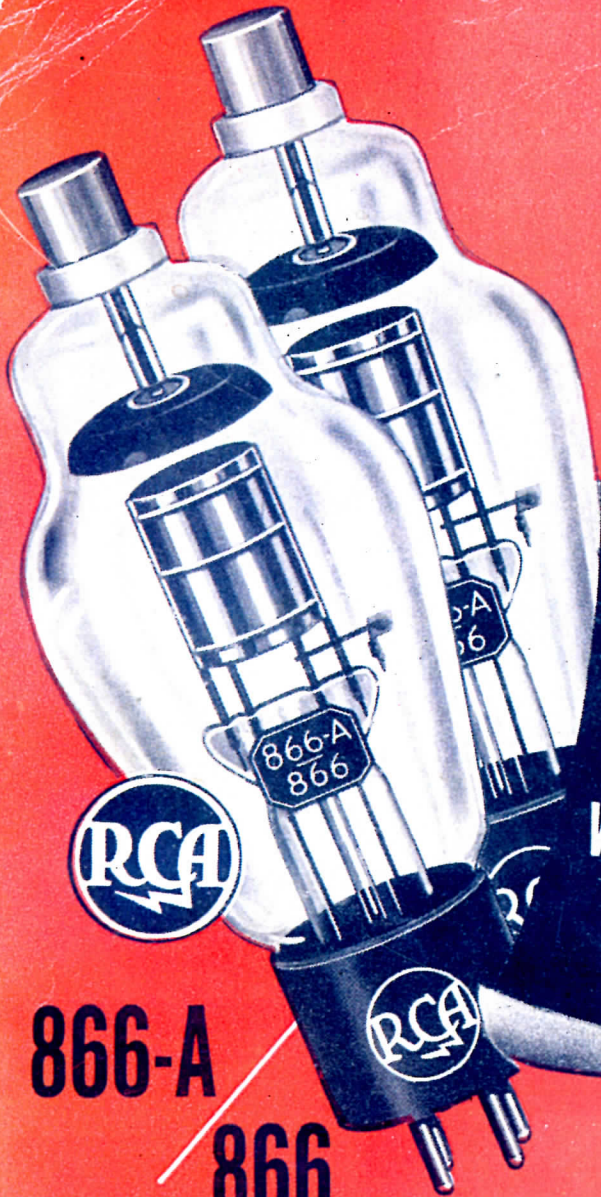
Borculo
Warfhuizen
Meppel
Hattermerbroek
Schagen
Hoofddorp
Helmond
Gouda
Roosendaal

Deze lijst is nog niet volledig. Hou ook de SEG lijst (emailpost met actuele informatie voor SRS-leden, zie voor aanmelding het colofon van dit bulletin) en de SRS-website in de gaten voor nieuwe ontwikkelingen.

Aanmelden en nadere informatie uitsluitend via de SRS Dumpschool – Jaap van Gulik, PDØJVG, email: [pd0jvg@amsat.org.](mailto:pd0jvg@amsat.org), telefoon 020 6967626.

**LONGER
LIFE**

**HIGHER
CURRENT**

866-A
866

866-A

866

**HALF-WAVE
MERCURY
VAPOR
RECTIFIER**

\$1.50

List Price

"A Rectifier with a Longer Life"

REBUILT TUBES

RCA Types 207, 891,
891-R, 892, and 892-R

As a wartime emergency service to help keep broadcast stations on the air, RCA offers a Tube Rebuilding Service on the types listed above. Actual use has proved the efficiency of these RCA Rebuilt Tubes beyond question. Ratings of characteristics are in no wise impaired. If your station uses any of the five listed types, write today for full details.

Maximum Peak Plate Current . . . 2 amperes
Maximum Average Plate Current . . . 0.5 amperes
**FOR VALUES of PEAK INVERSE
VOLTAGE up to 2,000 VOLTS MAXIMUM**

FOR DESIGN P

Now you can take advantage of the dependability of the 866-A Rectifier on high currents of 2,000 volts maximum.

Improvements incorporated in the 866-A are just as conservative as the reputation of this famous RCA tube.

FOR REPLACEMENT

Obviously, the higher efficiency of the 866-A has a particular bearing on its use as a replacement. Its use is based on the old standard, but it gives you, if possible, the most safety at the old rate of cost. It saves you hundreds of additional hours.

QST

march, 1944
25 cents
35c in Canada

devoted entirely to
**amateur
radio**

In This Issue

A Simple Signal Tracer

Tubes that Never Tire

New Electronic Key Circuits

A Cheat-Proof WERS Walkie-Talkie

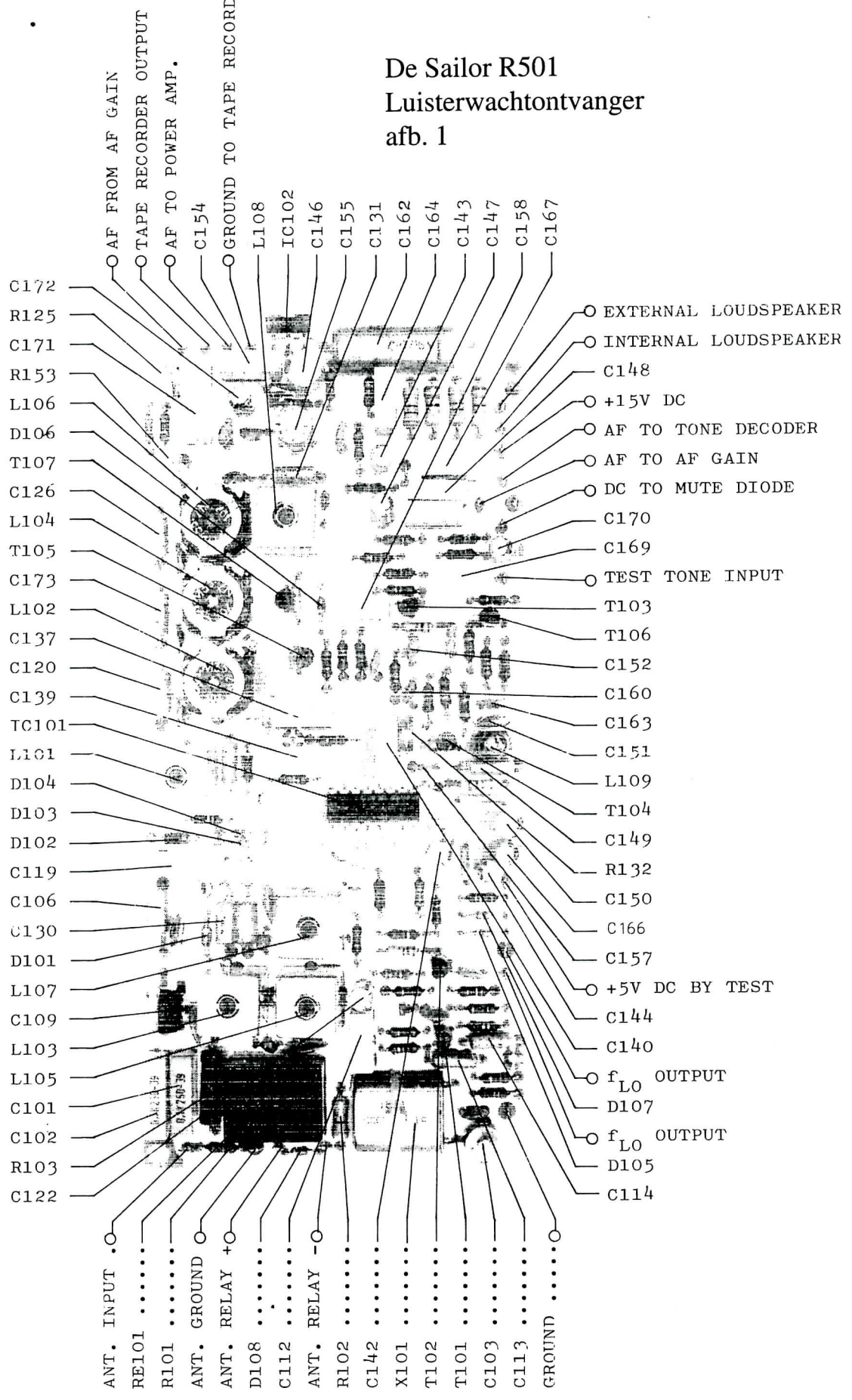
PUBLISHED BY THE AMERICAN RADIO RELAY LEAGUE

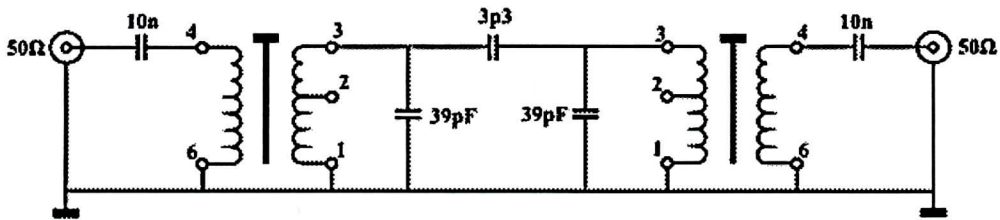
RCA RADIO-ELECTRONIC TUBES

RCA Victor Division, RADIO CORPORATION OF AMERICA, Camden, N. J.

Buy War Bonds and Stamps Every Payday!

De Sailor R501 Luisterwachtontvanger afb. 1

Bandpassfilter 1,5 KHz
KANK 3333

Schema 1

Bandpassfilter	Get:	Datum:
SURPLUS RADIO SOCIETY	PAW/PJ	23-08-2005
	NR.:	Schaal:
	1905	

Schema's behorend bij het artikel Sailor R501 Luisterwacht ontvanger
in Bulletin 47

Schema 2

